

VIVAT ACADEMIA

Онлайн журнал Наукового товариства студентів,
аспірантів, докторантів та молодих вчених

№ 4
Травень 2017

Людина, яка була театром

В пошуках щастя

Національна

Геніальний нобелівський
український пісн

ТАЛАНТ, ЩО НЕПІДВЛАДНИЙ ЧАСУ

Ніхто, крім нас,
ніколи як не зараз

БІБЛІОТЕКА ДЛЯ
ДІТЕЙ

ФЕНОМЕН

#НашіЛюдиВсюди

ПОЕТ МОРЯ

ІСТОРИК

МИСТЕЦТВА

ЄВРОБАЧЕННЯ 2017

Q.TORVALD

Розповсюдження і тиражування без офіційного дозволу КНТЕУ заборонено

Онлайн журнал VIVAT ACADEMIA
ВИПУСК 4. 2017

Співзасновники:

**Київський національний
товарельно-економічний
університет**

**Наукове товариство студентів,
аспірантів, докторантів та молодих
вчених**

Матеріали друкуються в авторській редакції. Максимально зменшено втручання в обсяг і структуру матеріалів. Редакційна колегія не несе відповідальності за достовірність інформації, що представлена в рукописах. Відповідальність за оригінальність (плагіат) тексту рукопису, точність наведених фактів, цитат, статистичних даних, власних назв, географічних відомостей, а також за те, що в матеріалах не містяться дані, що не підлягають відкритій публікації несуть автори наукових праць. Точки зору авторів публікацій можуть не співпадати з точкою зору редколегії збірника. Передрук та переклад статей дозволяється лише за згодою редакції та автора.

Адреса редакції:

Наукове товариство студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених,
Україна, 02000, м. Київ, тел. +38 (063) 454-44-88. E-mail: ntsad_knteu@ukr.net.
Web: <http://ntsadtamv.wixsite.com/ntsadknteu>

© *Київський національний торговельно-економічний університет*

© *Наукове товариство студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених*

Привітання ректора А.А. Мазаракі з нагоди Дня науки

Шановні колеги, студентство!

Вітаю Вас з чудовим святом — з Днем науки.

Наукове товариство студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених об'єднало талановитих науковців та дослідників, сформувало міцну внутрішньо-організаційну структуру, багато робить для формування спільного наукового простору обміну результатами досліджень.

Перспективний розвиток Наукового товариства забезпечується за рахунок щоденної наполегливої, самовідданої праці згуртованого колективу та креативності і талантів студентів, яких об'єднує непохитне прагнення до успіху.

Від щирого серця бажаю усім успішного досягнення поставлених цілей, переконливих перемог, творчої наснаги, видатних звершень, миру та любові! Нехай ваша подальша професійна діяльність буде сповнена позитивними результатами, життєвою енергією, добром та злагодою!

Щиро Ваш, Ректор КНТЕУ
Анатолій Мазаракі

Зміст

Антоневич Марія Людина, яка була театром.....	5-7
Бабич Євгенія, Шпита Олексій Time to be: #НашіЛюдиВсюди.....	8-11
Біленко Яна Геніальний ювелір української пісні, який має світову славу.....	12-14
Білобровка Ігор Історик мистецтва.....	15-16
Захарченко Валентин Феномен Миколи Бекетова.....	17-19
Куца Катерина Микола Куліш – талант, що невідвладний часу.....	20-22
Менайлова Анастасія Кращий поет моря.....	23-24
Мисник Галина 500 років реформації: як революція в релігії спричинила революцію в економіці...25-26	25-26
Рибальченко Катерина Українська Швейцарія: 100 років європейської якості «Миргородкурорт».....	27-28
Рибальченко Марія 2017: Рік Японії в Україні.....	29-31
Руденко Ігор В пошуках щастя.....	32-34
Уманців Владислав Сергій Корольов: прихований геній.....	35-36
Фозілов Рустам Формування УПА було важливою ланкою на шляху незалежності України.....	37-39
Чуркіна Тетяна Національна бібліотека України для дітей: від традицій до інновацій.....	40-42
Шерстюк Олексій Ніхто, крім нас. Ніколи як не зараз.....	43-48
Яремич Валентин, Бабич Євгенія Ближче до зірок разом із першим космонавтом України – Леонідом Каденюком...49-51	49-51

Антоневич Марія

студентка 3-го курсу 5-ої групи факультету обліку, аудиту та інформаційних систем, голова секретаріату Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених, голова Ради студентського самоврядування факультету.

Людина, яка була театром

Стаття присвячена діяльності та досягненням Леся Курбаса - талановитого режисера, актора, драматурга, публіциста, перекладача з нагоди 130 років його дня народження. В статті наведена коротка біографія митця та його вагомні внески у розвиток українського театру.

The article is devoted to achievements and activities Les Kurbas on the occasion of 130 years of his birth. He was a really a talented director, actor, playwright, essayist, translator. The article provides a brief biography of the artist and describes about his significant contributions to the development of Ukrainian theater.

Ключові слова: театр, п'єса, сцена, фільм, актор, режисер.

«Створити те, чого немає в дійсності,
кинути людям фантазію,
ідеальне, неіснуюче, але прекрасне...
А для цього треба розбудити фантазію,
виростити їй крила і навчитись літати...»
Леся Курбас

Кожна епоха народжує митців, які потрапляють на стрижень духовного й культурного життя нації, втілюючи у своїй творчості риси народу, мистецтво, особливо в драматичну добу, в часи виняткової напруги, піднесення, трагічних прозріння і пророчих осяянь. Саме таким велетнем був Леся Курбас – одна з найвидатніших постатей українського культурного життя 20-х – початку 30-х років.

Олександр Степанович Курбас, або Леся Курбас, як його шанобливо називали друзі й навіть супротивники, увійшов в історію української культури не тільки як видатний театральний діяч, хоча в цій галузі він був воістину універсальним талантом: режисером та організатором театру, актором, театральним педагогом, теоретиком сцени і драматургом, — а й загалом як яскрава мистецька особистість, потужний генератор ідей. Ініціатор новаторських мистецьких починань, каталізатор культурних процесів, зрештою, як своєрідний магніт, що в його силових полях групувалися і розквітали обдарування, народжувалися дерзновенні задуми. Усе життя він уперто шукав найвиразніших художніх засобів, щоб відтворити на сцені провідні ідеї свого часу.

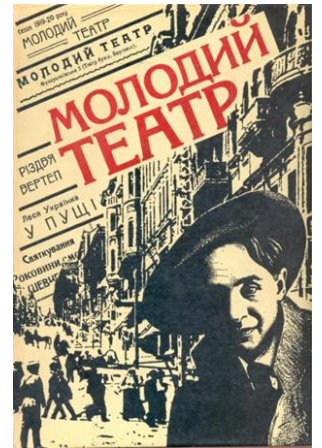
Як зауважував український літературознавець Юрій Лавріненко, - “Його велич у тому, що він один за 15 років виконав роботу, яку в інших культурних народів довершують кілька генерацій режисерів”.

Лесь Курбас закінчив філософський факультет Віденського університету, знав вісім мов. А працювати пішов актором — одразу на головні ролі. Його партнеркою була зірка тодішньої галицької сцени Катерина Рубчакова. Вони грали коханців: він — Михайла, вона — Анну в «Украденому щасті», він — Астрова, вона — Олену в «Дяді Вані». Але Катерина була заміжня. От 26-літній Курбас і вистрелив собі в серце через нещасливе кохання до молодої актриси. Куля там і лишилася: лікар, який врятував його, побоювся її діставати. Тому талановитого діяча іноді називають — «Митець із кулею в серці».

Невдовзі Курбас із того театру пішов. Його запросив до себе Микола Садовський — у перший і єдиний тоді в Києві український стаціонарний театр (де нині Оперета). Пізніш Остап Вишня казав: якби Садовський знав, що вийде з тих проприн, він би, як Тарас Бульба, скочив на коня, вихопив шаблю й розрубав би Курбаса до самого сідла. Бо Лесь Курбас переломив усю історію українського театру.

Передусім, Курбас європеїзував український театр, що до ти був виключно національно-етнографічним, побутовим. Саме завдяки йому наше сценічне мистецтво почало ставати істинно естетичним, відкрило для себе коло героїв, тем, прийомів, до того часу просто недоступних (“Молодий театр” 1917–1919 роки).

По-друге, Курбас створив експериментальний театр українського модернізму, вивівши його на лінію передових мистецьких шукань Заходу (діяльність “Березоля” 1922–1926 років). Митець пробував синтезувати національні традиції українського театру з найновішими формами європейського (“Березиль” у 1927–1933 роках).

Лесь Курбас і “березольці” знайшли свого драматурга, п’еси якого були співзвучні їхнім естетичним засадам. Таким драматургом став Микола Куліш. Першою його п’есою, що побачила світло рампи на сцені театру “Березиль”, стала “Комуна в степах” (Київ). Творча співпраця тривала і в Харкові.

Як педагог Лесь Курбас виховав цілу плеяду відомих акторів й режисерів. Серед його учнів — видатні майстри українського театру: Й. Гірняк, А. Бучма, В. Василько, М. Крушельницький, Н. Ужвій.

У 1925 р. Лесю Курбасу присвоїли звання народного артиста України.

На студії ВУФКУ він поставив фільми: «Вендетта», «Макдональд» (обидва — 1924), «Арсенальці» («Червоний арсенал», 1925).

Багато чого з творчих пошуків Курбаса не розумілося широкими масами глядачів. Це стосується і його вистави “Маклена Граса”, яка досягає справжньої філософської глибини. Але незважаючи на несприятливу для творчості атмосферу нерозуміння, недоброзичливості, Лесь Курбас не занепадав духом, він до останньої можливості вів боротьбу з поширеними у той час тенденціями спрощенства, вульга-

ризації мистецтва. Опоненти ж щонайменшу невдачу Леся Курбаса завжди розцінювали як цілковитий провал театру.

Треба сказати, що Курбас мав талант не лише режисерський. Він писав і художні твори. Його оповідання "В гарячці" ще 1906 року Іван Франко опублікував у "Науково-літературному віснику". В Старому Скалаті з-під пера Леся, зокрема, вийшли "Сни". Він володів багатьма мовами, тож займався літературними перекладами. Витлумачив і один з віршів норвезького поета Бьорнсона, де були й такі рядки: "Я вибираю березіль, тому що він - буря, тому що він - сміх, тому що в ньому - сила, тому що він - переворот, з якого літо родиться".

1933 року митця відсторонили від театру «Березіль». 9 квітня 1934-го судова трійка при колегії ДПУ засудила його до тюремного ув'язнення на 5 років.

Курбаса заслали на Вянь-Губу біля Віг-Озера — на найсуворіший режим і нагляд.

Письменник В. Гжицький згадує: «Леся Курбас був артистом на сцені, але не в житті. Якби він умів так грати з ними, як Гірняк чи Остап Вишня, — може, й вижив би! Але в наших романтиків ніколи не було гумору, а рятував лише гумор...».

У створеному ним на Вянь-Губі театрику він ставить «Смерть Тарелкіна» — сатиру на російську поліцію і на печерне дикунство царського судочинства. П'єсу зекі ризикнули зіграти у власних зеківських одягах — і давні події набули раптом ризиковано-актуального змісту.

Невдовзі Курбаса було вислано на будівництво Біломорсько-Балтійського каналу на Медвежу Гору, потім його відправили на Соловки. 1937 року після повторного суду його було розстріляно, а 1957-го реабілітовано. Посмертно.

Представник української діаспори в Канаді Марко Роберт Стех зняв документальний фільм "Очима культури" про Леся Курбаса.

21 грудня 1991 року - Кабінетом Міністрів України був скасований указ Ради Народних комісарів УРСР про позбавлення Курбаса звання Народного артиста;

1989 рік - відкрито меморіальну дошку на фасаді Харківського державного академічного українського драматичного театру імені Т. Г. Шевченка.

Львівський академічний театр був названий на честь Леся Курбаса.

26 лютого 2007 року - введена в обіг ювілейна монета, присвячена актору.

Бабич Євгенія

студентка 1-го курсу 8м групи факультету торгівлі та маркетингу, заступник голови Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених.

Шпита Олексій

студент 4-го курсу 12-ої групи факультету економіки, менеджменту та психології, голова відділу інновацій Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених, координатор ЕКО-клубу КНТЕУ.

Time to be: #НашіЛюдиВсюди

Стаття присвячена міжнародному музичному конкурсу «Євробачення 2017» та цьогорічним його представникам від України – гурту O.Torvald. В статті наведена історична довідка пісенного конкурсу, вплив української культури на його проведення, а також особливості визначної події сьогодення, що стане черговою сторінкою в історії України в світі.

The article is dedicated to international music contest "Eurovision 2017" and talk about representative of Ukraine – O.Torvald band. The article presents the historical background of the song contest, about Ukrainian culture that affect on his conduction, and how significant this event have for today. It will be new page the history of Ukraine in the world.

Ключові слова: *музика, історія, Євробачення, Україна, культура, O.Torvald.*

Nihil supra musica est
Немає нічого вищого за музику

Кожен день, кожна хвилину, музика супроводжує наше життя: від рекламних роликів по телебаченню до вистав у концертних залах. Немає людини, яка б не проводила свій вільний час під звучання улюбленої мелодії. Як відомі всім кінострічки, певний момент, певні події у нашому житті, у нашій історії, мають музичний супровід, ту мелодію, що може сказати дуже багато.

Музика несе у собі безліч емоцій, почуттів, значень. Вона складова культури, як окремої людини, так і цілих націй. Її різноманіття немає меж. Кожна країна, має власну історію, свої особливості, своє звучання. Під час міжнародних музичних конкурсів відбувається величезний культурний обмін, між країнами та націями. Боротьба за перше місце – ніколи не є головним, адже міжнародні конкурси, фестивалі та інші заходи, мають на меті об'єднання людей. Саме тому, існує «Євробачення» (Eurovision Song Contest), вже 60 років, воно є одним з найбільш популярних музичних заходів у світі, з аудиторією близько 600 мільйонів глядачів, що у невеликий період часу, мають можливість об'єднатись.

Історія цього конкурсу бере початок ще з середини 1950-х років, коли члени Європейського мовного союзу (ЕВС) вирішили створити видовищну розважальну програму, яка мала б сприяти культурному об'єднанню Європи.

Що стосується логотипу, то його існування розпочалося аж з 2004 року, задля поліпшення впізнаваності конкурсу. Напис «Eurovision» був стилізований під рукописне написання, але замість букви «v» у центрі розташовувалося серце, кольорами прапора приймаючої сторони. Кількома роками раніше, відзначаючи 60-річчя конкурсу та 10-річчя логотипу, останній зазнав невеликих «косметичних змін».

Не будемо забувати, що кожного року (з 2002 року) конкурс супроводжує слоган. Так, в минулому році, Стокгольмська громада закликала Європу до об'єднання («Come Together»).

А тепер, про найважливіше. Цього року, важливу місію проведення феєричного європейського конкурсу перейняла Україна, завдяки непереможній Джамалі і її пісні «1994». Євробачення 2017 року пройде під логотипом українського національного намиста.

Дизайнери осучаснили традиційну прикрасу за допомогою яскравих кольорів і помітних візерунків. Кожна намистинка виконана в своєму стилі, що представляє собою головний меседж конкурсу: ми унікальні, але всіх нас об'єднує любов до музики. Celebrate Diversity (Святкуйте різноманітність) — є центральним посилом конкурсу цього року і доповнюється творчим дизайном логотипу.

«Поняття Celebrate Diversity доповнює торішню тему "Come Together" і лежить в основі цінностей Євробачення: ПОВНА інклюзивність - і країн Європи, і тих, що лежать за її межами, жителі яких з'єднуються разом, щоб відсвяткувати як те, що об'єднує нас, так і те, що відрізняє нас один від одного, робить нас унікальними. Також усіх об'єднає і хороша музика».

Йон Ола Санд, виконавчий супервайзер конкурсу Євробачення

У лютому 2017 року відбувся конкурс серед музикантів за можливість стати представником України на «Євробаченні 2017». Серед них були як гурти («С.К.А.Й», «DeTach», «Kadnau», «Green Grey»), так і сольні виконавці (Віталій Козловський, Melovin, Арсен Мірзоян, Letay). За результатами голосування журі та глядачів було обрано гурт «O.Torvald» та їхню пісню «Time» («Час», з англійської). O.Torvald є представником сучасного альтернативного року. Гурт був створений у Полтаві, у 2005 році, та згодом змінив свою дислокацію на столицю. За час свого існування O.Torvald випустив 6 альбомів та безліч окремих пісень, у загальній кількості понад 50 музичних треків. Розвиток гурту був поступовим, допоки не відбулася презентація альбому «#НашіЛюдиВсюди», який було визнано найуспішнішим в історії рок-бенду. Завдяки цьому альбому гурт був визнаний найкращим за масштабністю у 2017 році в Україні.

Крім особливого звучання та якості пісень, велике значення надається думці, що вкладається у них. Серцем та душею O.Torvald є їхній фронтмен Женья Галич. Саме завдяки його відношенню до всіх складових музики, починаючи від звучання та сутності пісень до їхнього сприйняття слухачами, під час концертів відбувається неймовірний сплеск емоцій та почуттів. Хоча Женья є доволі самокритичним, його харизма та щирість, є значною складовою успіхів гурту.

---

*«- Женья, поясни, у чому успіх Вашого колективу? Як Вам вдалося зберегти такий склад протягом 12 років? При цьому, до постійно приєднуються люди.
- А це як у фізиці. Я дуже поганий чувак, тому до мене тягнуться та приєднуються дуже добрі, гарні і найкращі люди».*

Інтерв'ю із Євгеном Галичем під час відбору на «Євробачення 2017»

Особливої уваги заслуговує останній, на сьогоднішній день, альбом гурту, «#НашіЛюдиВсюди», який бере початок із головного хештегу гурту у соціальних мережах. Таким чином, фанати могли знайти один одного, лише завдяки одній фразі. Основна ідея цього альбому та всіх пісень – єдність, розуміння того, що ми маємо бути разом. Не дивлячись ні на що. Гурт пропагує любов та кохання, що є «НеФорматом» для рок-гуртів.

Пісня «Time» («Час»), яка буде звучанням України на «Євробаченні 2017», так само насичена глибиною думки та філософських поглядів колективу O.Torvald.

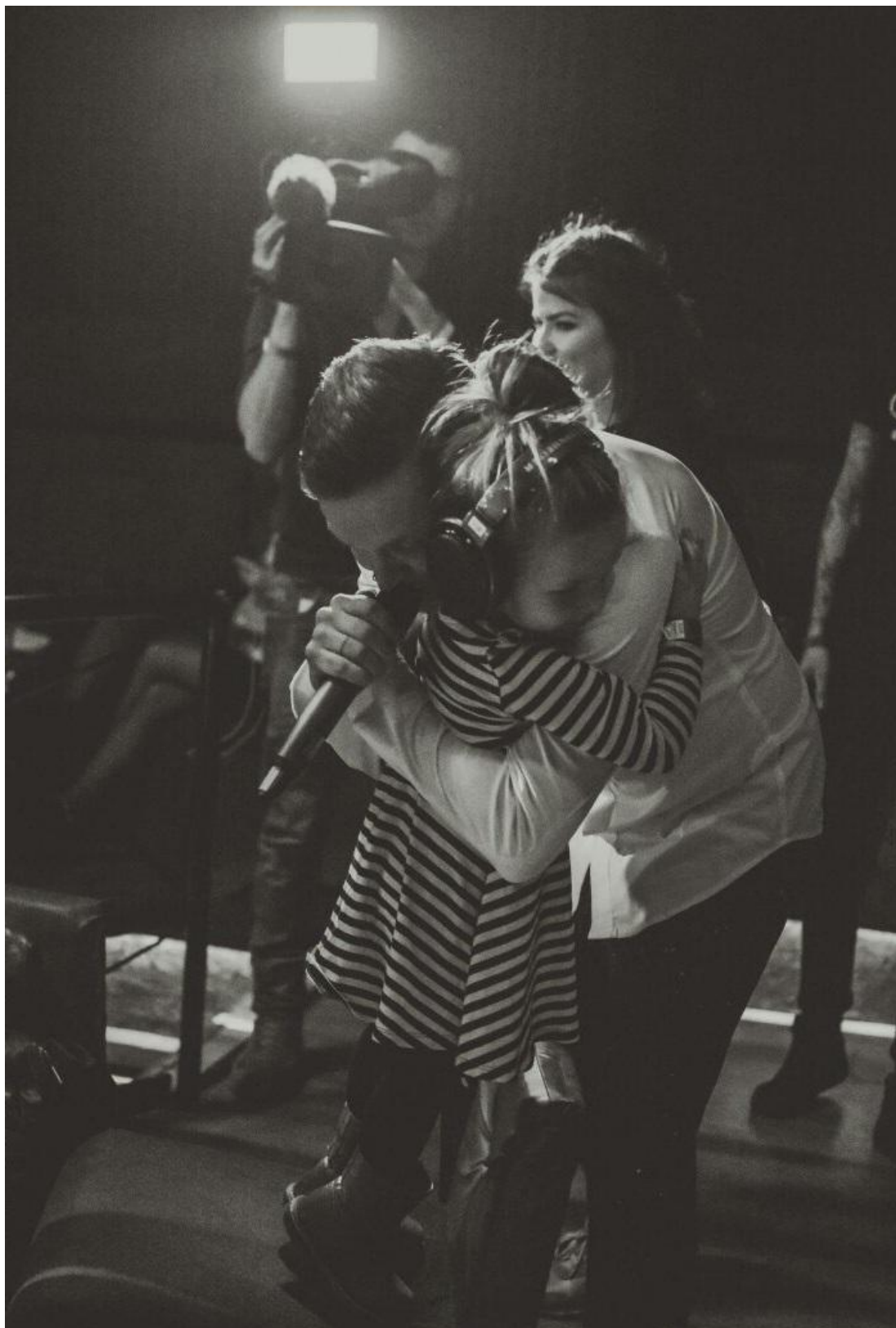

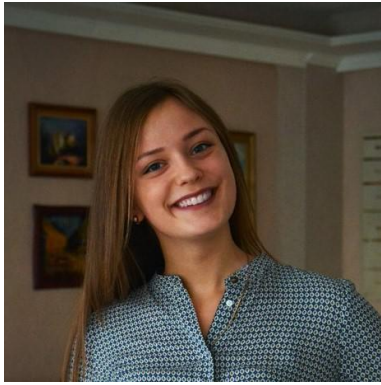
«- Ми дуже часто спостерігаємо, таку картину у кафе: як сидить хлопець, досить гарно вдягнений, та під час трапези, в нього дзвонить телефон, він відповідає та каже: «Ало, мам, я зараз на роботі, дуже зайнятий, потім» та кидає слухавку. Як так можна? Поклади довбаний бургер та поговори із Мамою. Ми маємо занадто мало часу, не можна його втрачати. Необхідно це пам'ятати, берегти його. Подзвоніть батькам, обійміть коханих, зустріньтесь із близькими, хто знає, що буде завтра, і чи побачимося ми із ними знову...».

Женья Галич, фронт-мен гурту «O.Torvald»

Погоджуючись із словами великого німецького поета Й.В.Гете «Велич мистецтва ясніше за все проявляється в музиці», на останок хотілось би просто побажати успіху нашим виконавцям. Адже наша країна завжди славилась піснями, народним фольклором та славетним козацтвом. Можливо, так «зійшлись зірки», що вперше за багато років преставники нашої мальовничої країни – саме сильна стать?

Біленко Яна

студентка 2-го курсу 11-ої групи факультету економіки, менеджменту та психології, голова відділу по роботі з молодими вченими факультету Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених.

Геніальний ювелір української пісні, який має світову славу

Стаття присвячена видатному українському композитору, хоровому диригенту, педагогу, громадському діячу, автору широковідомих обробок українських народних пісень для хору «Щедрик», «Дударик», «Козака несуть» - Миколі Леонтовичу.

Ключові слова: *10 років, Микола Леонтович, «Щедрик».*

The article is devoted to the outstanding Ukrainian composer, choral conductor, teacher, public figure, author of the well-known arrangements of Ukrainian folk songs for chorus "Shchedryk" "Dudaryk", "Kozak bear" - Mykola Leontovich.

Keywords: *10 years, Nikolay Leontovich, "Shchedryk".*

13 грудня весь світ буде святкувати 140 років з дня народження Миколи Леонтовича (1877-1921). Миколу Леонтовича можна порівняти з ювеліром, який, вишукуючи дорогоцінні діаманти народної пісні, філігранно шліфував їх за допомогою свого майстерного аранжування. Недарма термін «обробка» стосується і коштовного каміння, і музичного твору. Леонтович, який є уродженцем Поділля, ще з дитинства захоплювався українськими народними піснями, які чудово виконувала його мати, дружина священника, і хто знає, можливо, «Щедрика» він уперше почув з маминих вуст.

10 цікавих фактів про Миколу Леонтовича

---

1. З ДИТИНСТВА БУВ ОТОЧЕНИЙ МУЗИКОЮ

Мати композитора Марія Йосипівна була людиною "рідкої духовної та фізичної краси", гарно співала, а батько Дмитро Феофанович добре грав на цитрі, балалайці, гітарі, скрипці. Інші члени сім'ї Леонтовичів теж були тісно пов'язані з музикою. Від них юний композитор і перейняв любов до музики.

2. ЗАХОПЛЮВАВСЯ ОБРОБКОЮ КОЗАЦЬКИХ ПІСЕНЬ

Побувавши на Хортиці, подорож надихнула маестро на обробку козацьких пісень. Микола Дмитрович керував учнівськими колективами й творив власні обробки

народних пісень. Опублікував він понад 200 таких творів, як "Щедрик", "Льодолом", "Дударик".

3. ВІЧНИЙ УЧИТЕЛЬ І ВІЧНИЙ УЧЕНЬ

Леонтович за сімейною традицією повинен був стати священиком – так бажали його батьки. Тому він закінчує Шаргородське початкове духовне училище, а згодом – духовну семінарію у Кам'янець-Подільську. Проте юний композитор обрав іншу життєву стежку. Після закінчення 1899 р. семінарії М. Леонтович відмовився від духовного сану й кілька років працював викладачем у різних галузях науки. Але, як і раніше, музика залишалася для нього на першому місці. Леонтович часто організовував разом зі своїми учнями літературно-музичні вечори.

4. ПРАЦЮВАВ НАД ПІДРУЧНИКОМ ДЛЯ ШКІЛ

Протягом 1919-1920 років Микола Леонтович працював над підручником з нотної грамоти для школи. Але жоден екземпляр не дійшов до нашого часу.

5. "ЩЕДРИК" ПРИНІС ЛЕОНТОВИЧУ СВІТОВУ СЛАВУ

Найяскравіший твір Леонтовича, який приніс йому визнання – "Щедрик". Вперше ця композиція була висвітлена українській публіці у 1916 році у виконанні хору київського Університету. Це була вже четверта редакція "Щедрика" Леонтовича, що набула надзвичайної популярності. 5 жовтня 1921 року він був презентований на концерті в Карнегі Холі в Нью-Йорку. А в 1936 році Пітер Вільховський, який працював на радіо NBC, записує англійську версію слів до "Щедрика" — "Carol of the Bells". Під цією назвою мелодія українського "Щедрика" стала всесвітньо відомою.

6. У КОМПОЗИТОРА БУЛА МУЗА

Леонтович викладав у тутьчинському жіночому єпархіальному училищі. Тут він береться за написання хорової опери "На русалчин Великдень", проте він прагнув удосконалити текст лібрето, який написала його вихованка Надія Танашевич. Взимку 1921 року, взявши із собою старшу дочку Галинку, їде до лібретистки, що проживала зі своїми батьками у селі Стражгороді поблизу містечка Гайсина. Жінка Клавдія дуже ревнувала Леонтовича до Надії.

7. ЛІБЕРИСТКА НАПРОРОЧИЛА КОРОТКУ ДОЛЮ

Одного разу, учениця композитора Надія Танашевич вхопила його за руку – поворожити. Глянувши на долоню, дівчина сказала: "Це лінія життя, — прошепотіла вона, — але чому вона така коротка?". Композитор намагався відповісти на це жартами, ще не знаючи на скільки мала рацію Надія.

8. ТАЄМНИЦЯ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТІ

Упродовж 80 років загибелі Миколи Леонтовича було присвячено багато публікацій і лише наприкінці 20 століття вдалося розгадати причину його смерті.

"В ніч на 23 січня 1921 р. композитор перебував у свого батька у селі Марківка Гайсинського повіту, де був убитий агентом ВНК (Всеросійська надзвичайна комісія з боротьби з контрреволюцією і саботажем при РНК РРФСР – Ред.) Афанасієм Грищенком, який напросився в хату переночувати, назвавшись чекістом, що проводить боротьбу з бандитизмом. Вранці невідомий пограбував будинок і застрелив Миколу Леонтовича", – зазначається у рапорті по справі вбивства композитора. Це було зумисне вбивство талановитого українського композитора органами ВНК.

9. У ПАМ'ЯТЬ ЮВЕЛІРУ УКРАЇНСЬКОЇ ПІСНІ

На дев'ятий день пам'яті Миколи Леонтовича друзі започаткували комітет Леонтовича, що через рік став Товариством. Вже 1977 року Київським театром опери та балету було поставлено оперу Миколи Леонтовича за казкою Бориса Грінченка. Її дописав і відредагував Мирослав Скорик, назвавши твір "Русалчині луки". А ще через 20 років було відкрито музей Леонтовича.

10. У ТВОРЧОМУ ДОРОБКУ КОМПОЗИТОРА ПОНАД 150 МУЗИЧНИХ ТВОРІВ

У творчому доробку композитора понад 150 музикальних творів. Серед них такі відомі, як "Щедрик", "Дударик", "Пряля", "Козака несуть".

Музичний доробок Леонтовича порівняно невеликий, проте якби М. Леонтович залишив за собою одного "Щедрика", то і цього було б достатньо, щоб українську пісню пізнав увесь світ.

Білобривка Ігор

студент 4-го курсу 5-ої групи факультету обліку, аудиту та інформаційних систем, голова відділу зв'язків Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених, голова Ради студентського самоврядування факультету протягом 2016-2017 рр.

Історик мистецтва

В статті автор висвітлить часткову біографію, громадсько-політичну та культурну діяльність Дмитра Володимировича Антоновича.

Ключові слова: *Дмитро Антонович, історик мистецтва, 140 років.*

In the article the author will highlight partial biography socio-political and cultural activity Dmytro V. Antonovich.

Keywords: *Dmytro Antonovich, art historian, 140 years.*

Дмитро Володимирович Антонович – 14 листопада 1877 року в Києві народився український громадсько-політичний, державний і культурний діяч. Цього року в Україні відзначать 140 річницю з дня його народження, тож ми пригадаємо основні досягнення Дмитра Володимировича за життя, а також постараємось висвітлити його вклад у формування української історії мистецтва.

Мистецтвознавець, історик театру, громадсько-політичний діяч, графік. Дмитро Антонович навчався в Університеті св. Володимира. Викладав історію мистецтва у Музично-драматичній школі ім. М. Лисенка (1912). Виступав як критик у київських журналах “Киевская старина”, “Дзвін”, “Сяйво”, “Літературно-науковий вісник”.

Співзасновник Української революційної партії. Один із діячів Центральної Ради (генеральний секретар морських справ, міністр мистецтва). За Директорії голова дипломатичної місії в Римі. Член Комітету українського національного театру (1917-1919). З 1919 на еміграції у Празі. Один із засновників Українського Вільного Університету, професор історії мистецтва і його ректор (1928-1930, 1937-1938).

Співорганізатор Музею визвольної боротьби України (1925), УСПМ (1923), УТПК (1927). Голова Українського історично-філологічного товариства в Празі (1923-1945).

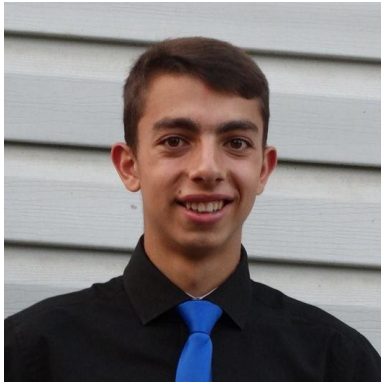
За життя Антонович написав чимало праць присвячених історії українського мистецтва та культури однією із найвідоміших є “Скорочений курсу історії українського мистецтва” (1923). Автор нарису “Український Театр” (1922).

Книги Дмитра Антоновича:

- *Д. Антонович. Естетика виховання Т. Шевченка. 1914.*
- *Д. Антонович. Українське мистецтво. Конспективний історичний нарис. Прага-Берлін, Нова Україна, 1923.*
- *Д. Антонович. Триста років українського театру 1619–1919. 1925.*
- *Д. Антонович. Олександр Мурашко. Прага, Видавництво Української Молоді, 1925.*
- *Д. Антонович. Дмитро Безперчий. Прага, Видавництво Української Молоді, 1926.*
- *Д. Антонович. Ян Станиславський. Прага, Видавництво Української Молоді, 1926.*
- *Д. Антонович. Тимко Бойчук. Прага, Видавництво Української Молоді, 1929.*
- *Українська культура. Лекції за редакцією Дмитра Антоновича. Київ, Либідь, 1993.*
- *Д. Антонович. Шевченко – маляр. Київ, Україна, 2004.*

Тож якщо постаратись описати словами ким є Антонович для українців та українського суспільства напрошується термін “Історик мистецтва” який характеризує його якомога краще, адже саме в цьому вбачав свою місію у житті Дмитро Володимирович Антонович, зібрати якомога більше відомостей про багате мистецьке життя українського народу та його предків, про яке за його часів практично нічого не було відомо. І йому це вдалося, йому вдалося створити Українську мистецьку історію і донести її до нас.

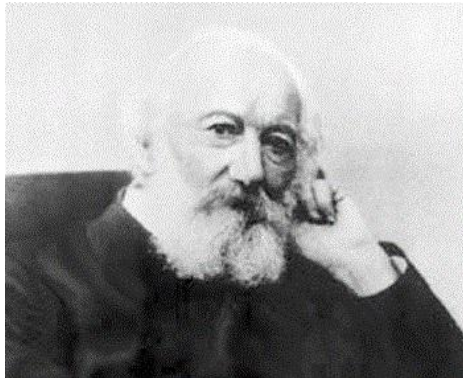
Захарченко Валентин

студент 2-го курсу факультету торгівлі та маркетингу, координатор клубу «Start in science» Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених.

Феномен Миколи Бекетова

Стаття присвячена до відзначення 190-річчя з дня народження відомого фізико-хіміка – Миколи Бекетова (1827 – 1911).

«Его лекции давали лучшее доказательство преимуществу живой речи перед книгой. Уважение студентов к Н. Н. Бекетову проявлялось, между прочим, и в том, что, несмотря на чрезвычайную снисходительность его на экзаменах, редко кто шел к нему на экзамен, неподготовившись порядочно...».

Микола Бекетов – відомий український та російський фізико-хімік, з 1886 року – член Петербурзької академії наук. У 1844 вступив на відділення природничих наук філософського факультету Санкт-Петербурзького університету. Через 2 роки він перевівся до Казанського університету, в якому викладав знаменитий російський хімік М. М. Зінін. На той час Казанський університет вважався центром хімічної науки, а сам М. Бекетов зацікавився фізичною хімією, новою в той час галуззю науки.

Фізична хімія сформувалася у своєму сучасному вигляді завдяки зусиллям багатьох видатних вчених Вант-Гоффа, Оствальда, Нернста, Арреніуса, Гіббса та інших. Почесне місце в цій низці імен належить також Бекетову. Саме Микола Миколайович Бекетов першим у світі ввів фізичну хімію як окрему дисципліну до університетської програми і прочитав перший курс фізичної хімії у 1865 році в Харківському університеті.

Згодом, вчений написав підручник «Фізико-хімія», який побачив світ у 1886 році. Ще раніше, 1875 році, були видані його літографовані лекції з хімії. У лекціях з фізичної хімії М. Бекетов розглядав властивості газів, рідин і твердих тіл, зв'язок між фізичними властивостями та хімічним складом, спектри простих тіл і сполук, термодинаміку і термохімію, електрохімію і фотохімію.

У червні 1855 року М. Бекетов був призначений екстраординарним професором Харківського університету. Кафедра хімії на той час перебувала у поганому стані;

найгіршим було те, що практичних занять зі студентами не проводили. Вчений зробив усе можливе для виправлення ситуації. У лабораторії почали проводити роботи як власне навчальні, так і науково-дослідні. Важливо зазначити, що у стінах нашого університету КНТЕУ створені сучасні добре обладнані навчальні хімічні лабораторії, де студенти разом із викладачами проводять також активну науково-дослідну роботу.

Для формування науковця важливо спілкування та проведення спільних досліджень з видатними науковцями світового рівня. Вже у травні 1858 р. М.Бекетов отримав закордонне відрядження строком на 15 місяців до Великобританії, Франції та Німеччини. Після повернення з відрядження, вчений використав неабиякий досвід, який отримав у Європі і 1865 році захистив докторську дисертацію на тему: «Исследования над явлениями вытеснения одних элементов другими», де виклав свою теорію витіснення металів із їх розчинів, встановив ряд активності металів, який у наш час вивчають студенти та використовують дослідники. При вивченні хімічних наук важливими є наслідки, які випливають з ряду активності металів, запропонованого М.Бекетовим:

1. Чим лівіше в ряді напруг стоїть метал, тим він активніший, легше віддає електрони – окиснюється, тим важче його йони приймають електрони – відновлюються.
2. Кожен метал витісняє всі наступні за ним метали з розчинів їх солей. Це характерно для металів, які розміщені в ряді напруг після Магнію, так як активні метали взаємодіють в першу чергу з водою з витісненням водню.
3. Метали, які розміщені в ряді напруг до водню, витісняють водень із кислот-неоокислювачів, наприклад HCl, розбавленої H₂SO₄ та CH₃COOH.
4. Метали, які стоять в ряді напруг після водню, не розчиняються в кислотах-неоокиснювачах, так як не можуть витіснити водень.

Хімічний експеримент – найкраща ілюстрація теорії.

На фото активісти наукового клубу Долід Олександр та Петрова Дарина виконують досліди, що ілюструють наведені вище висновки.

Наша розповідь буде неповною, якщо не торкнутися деяких рис особистості М. Бекетова. Як згадував В. І. Вернадський: «на лекціях Менделєєва, Бекетова, Докучаєва – открылся перед нами новый мир, и мы все бросились страстно и энергично в научную работу...». Чудово викладав і Микола Бекетов у Харкові. Його майстерність, ентузіазм справляли величезний вплив на студентів та колег. Відомий вчений, професор С. Танатар залишив такий спогад: «Удивительная простота в обращении, бесконечная доброта и сердечность, прямота и бузыскусственность пленяли всякого, кто знал Н. Н. Бекетова».

Залучення студентів до наукової роботи Бекетовим було інноваційне і продовжувалося після його від'їзду з Харкова його учнями. Зокрема, у «Протоколах товариства дослідних наук» з 1873 по 1899 роки було надруковано 14 робіт, виконаних студентами. В ті часи, коли й викладачі університету публікували свої результати відносно рідко, – це було чимало.

Варто зазначити, у стінах нашого університету студенти разом із викладачами проводять активну науково-дослідну роботу. Наші наставники, науковий консультант Б.К.Пасальський, модератор проектів Н.Ю.Чикун Наукового клубу «Start in Science» Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених продовжують цю добру традицію, започатковану М. Бекетовим, і активно долучають студентів до наукової роботи починаючи вже з першого курсу, на якому викладають хімічні дисципліни та впродовж навчання в університеті. Учасники наукового клубу «Start in science» щорічно публікують результати своєї науково-дослідної роботи під їх керівництвом. Серед численних здобутків слід відмітити публікації найактивніших учасників клубу, студентів ФТМ: Іванов Дмитро (4 к.), Мельник Софія (4 к.), Навольська Іванна (4 к.), Карпенко Оксана (3 к.), Захарченко Валентин (2 к.), Миронець Ольга (1 к.). На фото Захарченко Валентин та Іванов Дмитро в хімічних лабораторіях кафедри товарознавства, управління безпекою та якістю.

Феномен М. Бекетова як вченого в здійсненні теоретичних узагальнень, які випереджали час і не просто були сприйняті науковою спільнотою його сучасників. Молодий вчений Бекетов працював в умовах, коли ще не було періодичної системи Д.І. Менделєєва, не було робіт про закон діючих мас, не було навіть чіткого усвідомлення різниці між атомом та молекулою. У цій «хімічній темряві» М. Бекетов був одним з тих, хто наблизив світанок. М.Бекетов прояснив цілу низку найважливіших питань фізичної хімії: уявлення щодо хімічної рівноваги, відкрив явище алюмінотермії, обґрунтував включення водню до ряду активності («витискувального» ряду). Відкриття в науці, педагогічного надбання вченого є приводом для гордості за знаного в світі вченого, який плідно працював та є гідним прикладом для наслідування в наш час.

Куца Катерина

студентка 4-го курсу 1-ої групи факультету обліку, аудиту та інформаційних систем, голова науково-дослідного відділу Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених.

Микола Куліш – талант, що непідвладний часу

Стаття присвячена 125 річниці з Дня народження Миколи Гуровича Куліша. В статті наведено біографічні факти життя драматурга та розглянуто його творчий шлях.

The article is devoted to Mykola Kulish - Ukrainian prose, drama writer, a teacher, a veteran of World War veteran Red Army on the occasion of 125 years of his birth. He is considered one of the leading figures of the Executed Renaissance. The paper presents the biographical facts of life and his career.

Ключові слова: *драматург, творчість, письменник, Розстріляне Відродження.*

Душа Миколи Куліша
крилами б'є в вікно блакитне
крізь ніч, похмуру й непривітну,
в мою поему поспіша.
Він геній був...
Пішов у небуття, як дим...
*Уривок із поеми
Володимира Сосюри
«Розстріляне безсмертя»*

Минає 125 рік з Дня народження Миколи Гуровича Куліша – одного із найяскравіших та найоригінальніших українських драматургів першої половини минулого століття. Розквіт його творчості припав на 20-ті — початок 30-х років — період відродження, розвитку та трагедії України.

Микола Куліш був літописцем своєї епохи, і сам зіграв трагічну роль, залишивши світ у розквіті сил - його було знищено через велику любов до України. Йому судилося прожити лише 45 років. Але за цей час він встиг зробити незрівнянно багато. Творче життя драматурга – це спалах полум'я, що подарує кожному читачеві краплинку тепла та світла.

Митець народився 5 грудня 1892 року в селі Чаплинка Херсонської області. Родина його батьків жила бідно: батько майже все життя провів у наймах, мати від важкого життя (теж у наймах) передчасно померла. Миколі з дитинства довелося служити у панських економіях. «Люблю... голоту. Серцем її люблю», - напише згодом драматург.

У 1909 р. Микола, закінчивши чотирикласну школу і вступивши до 5-го класу приватної гімназії, починає виявлятися його художній і літературний хист. Влітку 1924 р. вступив до історико-філологічного факультету Новоросійського (Одеського) університету.

Будучи однолітком Павла Тичини, Миколи Хвильового, Максима Рильського, Олександра Довженка і Леся Курбаса, він дебютував лише в 1926 році, коли настала друга і остання, критична, фаза відродження.

Микола Куліш - чи ненайтрагічніша постать доби «Розстріляного Відродження», творчість якого відкрила нові напрямки у розвитку світового драматичного мистецтва ХХ століття. Він був творцем модерної драми українського революційного відродження.

Творчість М.Куліша – це багатогранне, гранично загострене зображення життя, процесів сучасної йому України. Доля українського села, духовні пошуки інтелігенції, психологічні тенденції у робітничому середовищі, духовний стан столичного й провінційного міст, проблеми національно-історичного розвитку України – таким виглядає зріз основних проблем Кулішевої драматургії.

Художня сила п'єс Миколи Куліша полягає у тому, що вони пройняті відчуттям незборимого трагізму людського буття, усвідомленням глибоких дисгармоній духу, суспільства, світу. В центрі Кулішевої драматургії перебуває трагедія особистості на тлі соціальних зламів і протиріч.

Творчий шлях М.Куліша обірвався раптово: у грудні 1934р., під час похорону його найближчого друга І.Дніпровського, письменника заарештували. Всі папери були вилучені, доньку виключили з консерваторії. У березні 1935 р. Миколу Гуровича засудили до десяти років позбавлення волі. Тяжко хворий на туберкульоз, він відбував строк на Соловках, де поволі вмирав у казематі.

3 листопада 1937 року Миколу Куліша розстріляли разом із великою групою української інтелігенції в лісі під Сандармохом (Карелія).

Багатьма дорогами пройшов Микола Гурович Куліш — дорогами навчання, таврійського степу й України, дорогами війн, самовіддачі, духовного піднесення, дорогами творчості, відкриття, переслідувань. За недовге життя йому довелося пережити ледь не все, що тільки може випасти на долю людини. І на всіх дорогах, в усіх життєвих випробуваннях він залишався яскравою постаттю, що прагне справедливості, краси й добра.

Письменник своїми творами доносить до нас життя своєї епохи у самому процесі, мінливому рухові, змінах і становленні. Масштаби і своєрідність його таланту з роками не дрібнішають і не тьмяніють. Художня майстерність автора, важливість порушених у цих драматичних творах проблем ще тривалий час привертатимуть до них увагу зацікавленого читача й глядача.

І хіба не живі й досі, його давні-давні слова:

«Прославлять і благословитимуть майбутні покоління лише тих, що дбають за це, аби землю нашу посіли в спадщину ті, що пролили за неї свою кров. Про інших буде стільки пам'яті, що за будівників залізничних шляхів і таких інших речей... Ми ж безпосередні пани і володарі цієї землі. На ній відіб'ється наше моральне обличчя, і буде вона відома народам рисами цього обличчя, яких ніхто стерти не зможе!».

Менайлова Анастасія

студентка 4-го курсу 11-ої групи факультету торгівлі та маркетингу, координатор рекламного клубу "ТРОС" Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених.

Кращий поет моря

В статті автор висвітлить часткову біографію та мистецтво Івана Костянтиновича Айвазовського.

Ключові слова: *Іван Айвазовський, мистецтво, мариніст, 200 років.*

In the article the author will highlight partial biography and art of Ivan K. Aivazovsky.

Keywords: *Ivan Aivazovsky, art, seascape, 200 years.*

Айвазовський Іван Костянтинович – видатний та відомий на весь світ живописець – мариніст. Його душа та розум належали рідній Галичині, яка ще змалечку виплекала в ньому тягу до прекрасного. Проте серце митця назавжди наповнилося неповторністю кримських пейзажів.

Художник написав понад 6 тисяч полотен, найвідоміші з котрих – це морські пейзажі та сцени морських баталій. Серед всіх живописців світу Іван Костянтинович по праву – кращий поет моря. У безлічі своїх епічних за масштабом творів він найповніше відтворив основні стани і перетворення моря, його чаруючу гладь, далечинь і хвилюючу безодню.

У його творчості втілювався духовний досвід людства, яке споконвіку милувалося пишнотою водної стихії.

Окрім всього, художник прекрасно грав на скрипці та співав, але найбільшою радістю та вірадою для нього було малювати самоварним вугіллям на стінах будинків.

За своє життя Іван Айвазовський багато подорожував та працював за кордоном: Рим, Неаполь, Сорренто, Венеція, Париж, Лондон та Амстердам. Після всього побаченого та намальованого натхнення все ж привело мариніста назад до Криму, де він оселився у Феодосії.

Наприкінці життя він передав у дарунок рідному місту будинок і майстерню, картини й скульптурні композиції. Навіть за кілька годин до смерті художник працював над картиною — «Вибух турецького корабля» (1900).

«Вибух турецького корабля»

Міжнародне визнання та авторитет митець отримав відносно нещодавно. Його роботи були продані зі світових аукціонів на суму понад 3,2 млн. долларів. Так, 14 червня 2007 на англійському аукціоні було продано полотно Айвазовського за 2,71 млн. фунтів — найбільша ціна, що коли-небудь була сплачена за його картину. А картину «Відплиття Колумба із Палоса» було продано на аукціоні «Сотбіс» в Нью-Йорку.

«Відплиття Колумба із Палоса»

Саме 28 липня 2017 року весь світ та Україна будуть відзначати 200 років з народження геніального митця – Івана Айвазовського.

Айвазовський писав море то радісним, сяючим незліченними сонячними відблисками, то суворим і похмурим, то урочисто спокійним, але найчастіше він зображував його розбурханим, що з ревом обрушувало гігантські пінні вали на прибережні скелі і, як шкарлупки жбурляло кораблі.

Мисник Галина

студентка 2-го курсу 9-ої групи факультету торгівлі та маркетингу, голова редакційно-видавничого відділу Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених.

500 років реформації: як революція в релігії спричинила революцію в економіці

В статті автор аналізує явище Реформації в економічному аспекті на основі праць Макса Вебера “Протестантська етика та дух капіталізму” та робіт Мартіна Лютера.

Ключові слова: Реформація, 500 років, Макс Вебер, Мартін Лютер, капіталізм.

In the article the author analyzes the phenomenon of the Reformation in the economic aspect based on the works of Max Weber's "Protestant Ethic and the Spirit of Capitalism" as the work of Martin Luther.

Keywords: Reformation, 500 years, Max Weber, Martin Luther, capitalism.

У 2017 році весь християнський світ буде відзначати 500-річчя від початку масштабного духовного відродження, яке назавжди змінило хід історії. Початком Реформації прийнято вважати виступ німецького ченця Мартіна Лютера 31 жовтня 1517 року, який у цей день прибив 95 тез до брами собору у Віттенберзі. Соціальні явища, породжені Реформацією, є одними з найбільш впливових в історії людства. Західна цивілізація немислима без здобутків Реформації.

Крім цього відмічу, що в Указі Президента №357/2016 “Про святкування 500-річчя Реформації” зазначено, що це святкування призначене для того, щоб показати позицію влади з підтримання протестантських релігійних організацій, і ініційоване було Всеукраїнською радою церков. Приблизно таке формулювання зустрічається в будь-якій статті про Реформацію.

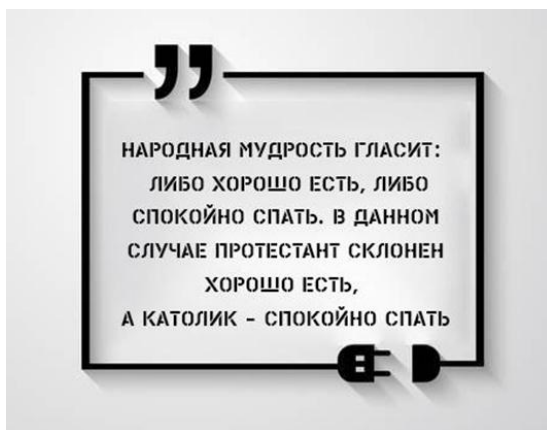
В цьому матеріалі я пропоную відійти від такого розуміння Реформації - тобто виключно як релігійного явища, і звернутися до матеріальної сторони, тобто економіки.

Звісно, величезним перебільшенням буде говорити, що капіталізм зародився тільки завдяки протестантизму. Зачатки капіталістичних відносин жили і розвивалися в тогочасному суспільстві вже дуже давно, клас буржуазії навіть допомагав у становленні і розвитку протестантизму, але саме він (тобто протестантизм) послужив рушійною силою для розвитку капіталізму таким, яким и його знаємо сьогодні.

Значну роль у детальному описі цього явища відіграв Макс Вебер зі своєю роботою “Протестантська етика і дух капіталізму”. Чому саме протестанти змогли дати світу поштовх, який змінив його назавжди? Взагалі, з точки зору християнства таке відношення до релігії і така постановка питання дуже різке слух. А Вебер, крім цього, ставить наживу не просто як необхідність, а як самоціль людського існування, а користолюбство - головною метою і вершиною всього життя. Тобто така позиція повністю протиставляється усій християнській етиці і розглядається як остання ступінь полонення багатством. Тоді чому протестантизм досі вважається однією з найетичніших і моральних релігій?

Звернемося до Мартіна Лютера. У своїх працях він використовував таке поняття як *beruf*, або, іншими словами, професійне покликання. І Вебер стверджує, що Лютер запропонував принципово нову ідею, якої не було в старій майновій християнській етиці. Що це значить? Лютер, а отже, і Вебер, розглядали професію не просто як спосіб добування засобів до існування, а як деяке покликання, дане Богом. Відповідно до такого трактування, Бог покладає на людину певне завдання, яке вона, відповідно до своїх здібностей і вмінь, повинна виконувати, і отримувати за це плоди своєї праці.

- цитата з книги “Протестантська етика та дух капіталізму”, яка чітко характеризує цю ситуацію. Католик або православний християнин або чекають “манни небесної”, або ж живуть за іншим принципом християнства - “на Небесах воздасться за муки земні”, що, в свою чергу, ставить бідність не як порок суспільства, а як необхідну умову райського життя. Тоді як протестантизм відкидає ці догми і закликає людину створювати рай вже на Землі.

Саме така постановка питання і вивела протестантські держави на якісно новий рівень економічного розвитку і спричинила новий виток капіталізму. І це є однією з причин, чому Реформацію варто святкувати не тільки як релігійне, а й економічне свято.

Рибальченко Катерина

аспірантка 1-го курсу факультету міжнародної торгівлі та права, голова відділу зовнішніх зв'язків Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених.

Українська Швейцарія:

100 років європейської якості «Миргородкурорт»

В статті автор аналізує діяльність «Миргородкурорт», історію створення курорту, описує становлення міжнародного визнання.

Ключові слова: *Миргород, Миргородкурорт, міжнародне визнання, курорт.*

In the article the author analyses the activity of “Myrgorodkurort”, resort establishment and history, describes international recognition.

Keywords: *Myrgorod, Myrgorodkurort, international recognition, resort.*

Історія зародження Миргородського джерела

Історія створення всесвітньо відомого курорту «Миргородкурорт» бере початок в 1912 році в м. Миргород Полтавської губернії. У зв'язку з потребою додаткового джерела питної води було прийнято рішення побудувати новий артезіанський колодязь. Вода нового джерела з глибини 624 метри мала своєрідний запах сірководню. На жаль така вода зовсім не підходила для щоденного приготування їжі і невдовзі було вирішено закрити колодязь.

Подальша доля курорту могла б скластися інакше, якби не допитливість місцевого лікаря Івана Андрійовича Зубковського, який вирішив відправити проби води в Російське технічне товариство в м. Одеса. Згідно результату аналізу миргородської води був зроблений висновок, що вода відноситься до групи слабо мінералізованих хлоридно-натрієвих вод. Рівень хлориду натрію миргородської води становив 2,4758 г/л, що прирівнюється до рівня відомих курортів Баден-Баден (2,01474 г/л), Соден (2,4252 г/л) та Аахен (2,5914 г/л).

В кінці 1914 року міською владою було вирішено використовувати воду миргородського джерела в господарстві, зокрема в банях. Згодом чутки про чудотворну воду розійшлися по всьому регіону: місцеві жителі помітили поліпшення здоров'я та зникання симптомів хвороб після декількох ванн з миргородською водою.

В кінці 1916 року медична рада визнала мінеральну воду з Миргородського джерела лікувальною та дозволила використовувати її в медичних цілях – як для зовнішнього, так і для внутрішнього вживання. А в квітні 1917 року за ініціативою лікаря Зубковського І.А. в місті Миргород відкрили першу водолікарню (всього на 5 ванн).

Сучасний стан курорту

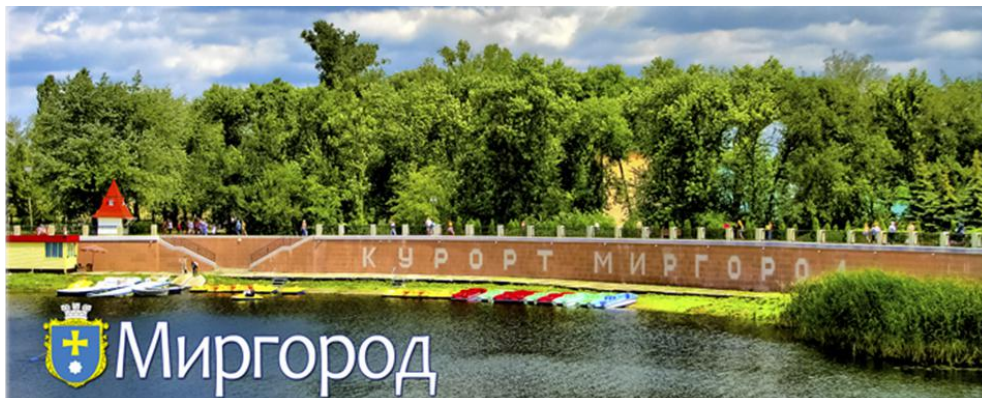

Сьогодні Приватне акціонерне товариство лакувально-оздоровчих закладів «Миргородкурорт» порівнюють з європейським курортом і називають «Українською Швейцарією» з 100-літньою історією успіху цілющої лікувальної миргородської води. Лікувальний комплекс об'єднує сучасні санаторії «Березовий гай», «Миргород», «Полтава», «Хорол», що пропонують більше 300 видів процедур і досліджень з використанням найсучаснішого обладнання кращих світових виробників, що дозволяє провести якісну діагностику всього організму.

В 2013 році «Миргородкурорт» став найкращим курортом в світі на сесії Генеральної асамблеї Світової федерації водолікування та кліматолікування, що проходила в Греції.

Унікальність «Миргородкурорт» полягає в поєднанні лікувальних процедур з відпочинком, що дає відвідувачам реальний результат – поліпшення стану здоров'я. Зарубіжні санаторії пропонують лише SPA-процедури чи масаж, що не спрямоване на лікування чи фізичну реабілітацію.

2017 рік – чудова нагода відкрити для себе Україну з іншого боку і поринути в столітню історію «Миргородкурорт».

Рибальченко Марія

студентка 3-го курсу 12-ої групи факультету торгівлі та маркетингу, голова відділу розвитку та модернізації сайту Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених.

2017: Рік Японії в Україні

В статті автор аналізує діяльність Японії в Україні, основні аспекти розвитку міжнародної співпраці та проводиться огляд заходів, що будуть проведені в 2017 році щодо року Японії в Україні.

Ключові слова: рік Японії в Україні, міжнародна співпраця, інвестиції, розвиток.

In the article the author analyzes the activity of Japan in Ukraine, the main aspects of international cooperation and conducted inspection activities to be carried out in 2017 on the year of Japan in Ukraine.

Keywords: Year of Japan in Ukraine, international cooperation, investment, development.

В 2017 році виповнюється 25 років з моменту визнання Японією незалежності України та встановлення дипломатичних відносин між країнами. Крім цього, 45 років тому «духовні столиці — Київ і Кіото — розпочали історію своєї дружби та тісних обмінів».

За ці роки Японія стала одним із найбільших стратегічних партнерів України. Було надано підтримку через пільгові кредити та гранти більше ніж на 3 млрд. доларів. Слід згадати виділення 1,8 млрд. доларів протягом 2014-2016 років для підтримки України на шляху змін у багатьох сферах суспільного життя, зокрема у реформуванні правоохоронних органів та створенні нової поліції, впровадженні судової реформи, реалізації цілої низки екологічних програм та інших проектів. Не можливо не зазначити і такі приклади співпраці як Бортницька система аерації та розробка проектів щодо вирішення різних екологічних проблем.

Інновації

Відомо, що серед лідерів інноваційних розробок Японія знаходиться в першій десятці за даними дослідження Bloomberg (січень 2017 року). При розробці рейтингу агентство враховувало витрати на наукові дослідження та розробки, патентну активність, рівень вищої освіти.

Bloomberg 2017 Innovation Index

2017 rank	2016 rank	YoY rank change	Economy	Total score	R&D intensity	Manufacturing value-added	Productivity	High-tech density	Tertiary efficiency	Researcher concentration	Patent activity
1	1	0	S. Korea	89.00	1	1	32	4	2	4	1
2	3	+1	Sweden	83.98	5	11	15	7	18	5	6
3	2	-1	Germany	83.92	9	3	16	5	12	16	9
4	5	+1	Switzerland	83.64	8	6	2	11	16	14	4
5	7	+2	Finland	83.26	4	13	20	15	5	3	5
6	6	0	Singapore	83.22	14	5	12	17	1	6	12
7	4	-3	Japan	82.64	3	9	28	8	27	9	3
8	9	+1	Denmark	81.93	6	17	5	13	22	2	11
9	8	-1	U.S.	81.44	10	22	10	1	34	20	2
10	11	+1	Israel	81.23	2	30	30	3	20	1	18
11	10	-1	France	80.99	12	34	18	2	10	18	10
12	13	+1	Austria	80.46	7	7	11	23	6	10	17
13	16	+3	Belgium	77.18	11	21	9	10	19	19	25
14	14	0	Norway	76.89	19	36	3	12	25	8	15
15	18	+3	Netherlands	75.23	17	24	19	6	44	15	19
16	15	-1	Ireland	74.94	22	2	6	16	13	22	31
17	17	0	U.K.	74.52	20	38	21	14	7	17	14
18	20	+2	Australia	73.33	13	44	1	20	21	12	21

Японія є важливим партнером України як провідник інноваційної моделі економіки, що зможе допомогти країні вийти на новий етап розвитку. Саме в 2017 році відбудеться прогрес в питаннях візової лібералізації для українців з метою спрощення відвідування Японії, а також активізація та збільшення прямих японських інвестицій в економіку України.

Освіта

Співпраця з Японією як гігантом потужних наукових розробок принесе в освітню систему України величезний вклад. Збільшення іноземних представників на території України, проведення конференцій з японськими підприємцями та бізнесменами, обмін досвідом – все це дозволить досягти найбільшого сприйняття країн в свідомості обох держав.

Розробка програм обміну студентів між вищими навчальними закладами України та Японії та проведення лекцій стануть основою для передачі унікального досвіду українцям.

В Київському національному торговельно-економічному університеті вже проводиться ряд заходів щодо підтримання та поліпшення стосунків між Україною та Японією в освітній сфері. 7 березня 2017 року в КНТЕУ відбулася лекція Міністра-Радника Посольства Японії в Україні Мічіо Хараді (Michio Harada) на тему "Japan Today and Japan-Ukrainian Relations". Були зазначені основні аспекти сучасного стану економіки Японії, виокремлені віхи розвитку українсько-японських відносин в рамках реалізації освітньо-професійних програм підготовки здобувачів освітнього ступеня «магістр» англійською мовою викладання.

Культура

В свідомості українців Японія – країна культу чистоти, взаємоповаги та патріотизму. Унікальним також є ставлення японців до природи — воно сповнене глибоко споглядання і романтики. Цей народ захоплюється красою пейзажу, квітів, моря, яку здавна оспівує у віршах. Все це українці зможуть відчутти - задля зближення двох культур та зміцнення відносин було розроблено ряд культурних проєктів.

11 січня 2017 року Президент Петро Порошенко підписав указ про відзначення Року Японії в Україні. В указі сказано про потребу “на основі пропозицій Організаційного комітету, затвердити і забезпечити виконання плану заходів з проведення Року Японії в Україні, передбачивши, зокрема:

- проведення офіційної церемонії відкриття Року Японії в Україні;
- організацію і проведення в містах України днів японської культури, мистецтва та кіно, спільних виставок фотохудожників з України та Японії;
- запрошення відомих японських підприємців та вчених для проведення майстер-класів;

- проведення тематичних конференцій, презентацій щодо розвитку інвестиційного співробітництва між Україною та Японією;
- проведення за участю Національного інституту стратегічних досліджень міжнародних наукових конференцій з метою обговорення актуальних проблем сучасності;
- проведення у загальноосвітніх та вищих навчальних закладах тематичних заходів, зокрема конференцій, семінарів, круглих столів;
- сприяння розвитку взаємного обміну учнями, студентами між навчальними закладами України та Японії;
- започаткування діяльності літніх таборів для вивчення японської мови та культури;
- переклад на українську мову і видання книг з історії та культури Японії;
- проведення спортивних змагань, зокрема зі східних бойових мистецтв;
- організацію висадження сакур у містах України”.

Рік Японії в Україні покликаний зміцнити взаємовідносини між країнами та розширити всі сфери співробітництва між такими далекими фізично, але близькими по духу народами, як українці та японці.

Руденко Ігор

студент 2-го курсу 8-ої групи факультету міжнародної торгівлі та права, голова відділу по роботі з молодими вченими факультету Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених.

В пошуках щастя

Кожен за своє життя принаймі раз ставить собі питання – в чому таки ж щастя?

І відповідей існує безліч, стільки, скільки є думок.

Ця стаття присвячена проблемі щастя людини та взагалі внутрішньому середовищу, в якому перебуває кожен протягом свого життя. Кожна людина, я наголошую на слові кожна, має право бути щасливою на тому, досить невеликому, проміжку часу, який відведений нам на цій землі. Дані роздуми є лише спробою узагальнити всі висновки того величезного масиву інформації, що вже був написаний та висловлений до визначення такого складного філософського питання як щастя.

«Якщо хочеш бути щасливим, будь ним.»

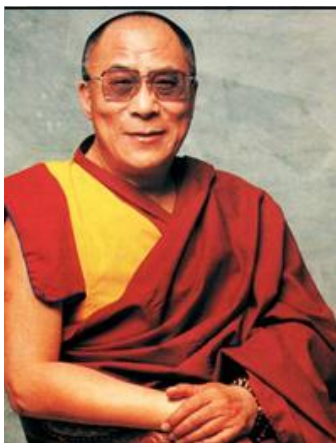
Кузьма Прутков

«Більшість людей щасливі рівно настільки, наскільки вони вирішили бути такими.»

Авраам Лінкольн

Що ж собою являє таке на вигляд просте слово – щастя? Якщо підійти з грубої наукової термінології то, щастя не що інше, як стан людини, який відповідає найбільшій внутрішній задоволеності умовами свого буття, свідомості та повноти життя. Розглядаючи різні підходи вчених та мислителів можна побачити різноманітність їх думок та способів досягнення заповітного стану.

Наприклад, Арістотель вважав діяльність душі, тобто чесноту, як те, що веде до щастя, а духовний лідер тибетського буддизму Далай-Лама XIV сказав таке:

«До щастя можна прийти двома шляхами. Перший шлях – це зовнішній. Купуючи краще житло, найкращий одяг, предмети розкоші, ми можемо в тій чи іншій мірі знайти щастя та задоволення. Другий шлях – це шлях духовного розвитку, саме він дозволяє досягти внутрішньої гармонії. Однак ці два підходи не рівноцінні. Зовнішнє щастя не може довго існувати без внутрішнього. Якщо життя малюється в чорних фарбах, якщо вашому серцю чогось бракує, то ви не будете щасливим, якими б достатками ви не володіли. Але якщо ви досягли внутрішнього спокою, то зможете знайти щастя у найважчих умовах.»

З цією цитатою важко не погодитися, можливо вдале поєднання цих двох шляхів і є дорогою до Едему. Але кожна людина сприймає все по-своєму у житті. І кожна думка має бути почута і не може бути осудженою, адже кожна особа – унікальна.

Епікур в Римі ще 19 століть тому сказав, що: «Існує тільки один шлях до щастя, і він полягає в тому, щоб перестати турбуватися про речі, які сильніше нашої волі». І справді, багато людей не можуть відчувати себе щасливими через проблеми, з якими вони стикаються кожного дня.

Великий американський психолог, оратор-мотиватор та педагог Дейл Карнегі, засвідчив цю думку фразою у своїй книзі «How to Stop Worrying and Start Living»:

«У нашому житті – 90% позитивного та приблизно 10% негативного. Тому, якщо ми хочемо бути щасливими, ми маємо сконцентрувати свою увагу на тих 90% хорошого у нашому житті та ігнорувати інші 10% поганого. Якщо ж ми хочемо постійно перейматися, не знаходити спокою та відчувати себе нещасними – тоді сконцентруйте свою увагу на 10% поганого та ігноруйте 90% хорошого».

Наші думки створюють нас. Наш розумовий настрій є важливим фактором, який вирішує нашу ставлення до життя. Наше життя це те, що ми про нього думаємо.

Для того, щоб більшою мірою конкретизувати «щастя», я провів опитування серед різних за віком і статтю людей. Звісно, такий статистичний підхід є досить грубим і є лише суб'єктивною думкою кожної людини, відображаючи характер окремої особи. Але тест показує найпопулярніші визначення стану щастя і той факт, чи є людина щасливою.

Можна побачити, що серед респондентів домінують люди, які вважають себе досить щасливими у житті, відповідно до графіку, від 8 до 10 балів. Меншість становлять менш щасливі люди. Хоча така оцінка ступеню щастя не є точною, вона ілюструє світогляд людини на момент опитування.

Також потрібно зазначити, що ж є щастям для більшості людей. Серед них можна виділити найпопулярніші визначення:

- 1) Родина та міцне здоров'я.
- 2) Успіх, кар'єра та фінансове положення.
- 3) Свобода та гармонія зі світом.

На мою думку, всі думки опитуваних людей є правильними, а поєднання всіх зазначених компонентів можливо приведе до бажаного всіма нами щастя. Слід виділити один важливий висновок – для кожної людини існує свій еталон щастя і він має право на існування.

Так де ж можна знайти щастя? Напевно, відповідь цілком логічна – у нас. Саме всередині себе людина може знайти своє щастя, відповідаючи на свої питання. Ніщо не може принести мир у вашу душу, окрім вас самих.

Щастя – це, напевно, момент. Ейфорія. Радісне та повне відчуття життя. Коли весь світ малюється для тебе в яскравих фарбах, приходять відчуття спокою, і ти просто радий своєму життю, подумки кажучи: « Так... це воно... я щаслива людина». І тільки від людини залежить, скільки буде тривати той, бажаний і заповітний, момент.

«Щастя, по суті справи, не є задоволенням, це, по суті справи, перемога».
Гаррі Емерсон Фосдік

Уманців Владислав

студент 2-го курсу 11-ої групи факультету міжнародної торгівлі та права, голова відділу по роботі з молодими вченими університету Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених.

Сергій Корольов: прихований геній

На весь Радянський Союз та світ він був відомий лише як Головний Конструктор. Лише підлеглі та керівництво держави знало, хто автор цих геніальних винаходів. Решта людей дізналися справжнє ім'я вченого лише після його смерті...

Історія знає чимало видатних українців, чий досягнення вразили весь світ, та при згадці української космонавтики, перш за все на думку спадає Сергій Корольов. Його називали космічним генієм, жінки говорили про нього "космічний Дон Жуан", а зараз його вважають батьком вітчизняної космонавтики. Проте сам вчений не зміг сповна насолодитися плодами своєї праці та відчутти привілеї, що мали науковці його сфери за кордоном.

Серед винаходів Корольова – конструкції планерів, перші радянські ракети на рідкому паливі "ГРД-Х" та на гібридному паливі "ГРД-09", перший космічний комплекс, велика кількість геофізичних і балістичних ракет. Саме під його наглядом були здійснені запуски перших у світі штучного супутника Землі, міжконтинентальної балістичної ракети, ракети-носія "Восток" з її модифікаціями, запуски космічних кораблів "Восход" і "Восток", на яких були здійснені перший за історію людства політ в космос і вихід людини у відкритий космос; сконструйовані перші космічні апарати серій "Марс", "Зонд", "Венера", "Луна", штучні супутники Землі серій "Молния-1", "Електрон", "Космос"; спроектований космічний корабель "Союз". Корольов ініціював розвиток прикладних наукових розробок та був новатором ракетно-космічної галузі.

Сергій Корольов народився у Житомирі 12 січня 1907 року. Його батько, Павло Корольов, був учителем російської мови. Жив Сергій у Києві, Ніжині та Одесі. Цікавий факт, що прадід Сергія, Микола Москаленко, був ніжинським козаком. Сам вчений казав, що життя в Україні залишило в його серці теплі спогади та любов до рідної мови. Таке ставлення є цілком природним, оскільки третину свого життєвого шляху Корольов провів на українській землі.

Ще з самого дитинства він проявляв інтерес до літаків, неба та тієї чорної, безкрайньої далечини, що нависала над юним винахідником. Навчався у Київському політехнічному інституті, Московському вищому технічному училищі, був спортсменом-планеристом, сімнадцятирічним розробив безмоторний літак "К-5", який було визнано вартим втілення.

У радянські часи з біографії видатного вченого всі компрометуючі факти були вилучені, щоб зробити особу Корольова бездоганною, щоб в очах народу він був справжнім генієм, зразковим членом партії, який за своє життя здійснив подвиг заради людства та держави, та який ніколи не притягався до відповідальності.

Та, на жаль, період репресій не оминув і Корольова. На тривалий період його посадили до в'язниці та розлучили з родиною. Причиною було те, що під час зборів, де засуджували, арештованого влітку 1938-го, Валентина Глушка, Сергій висловився, що не може повірити у те, що Глушко – ворог народу. З десяти присуджених років, Корольов провів за ґратами трохи більше половини. Владі терміново знадобилися ракетники.

Сергія Павловича усе життя мучила його власна невідомість та обмеження свободи дій. Під пильною охороною, засекречений, попри численні нагороди, він досі відчував себе в'язнем. Він був вимушений працювати під псевдонімом К. Сергєєв.

Не отримав наш талановитий співвітчизник міжнародних нагород та всесвітнього визнання, хоч, безумовно, заслуговував на це. Не побачив він і листа від німецького вченого – Германа Оберта, в якому останній вказував, що людство вдячне Корольову за втілення мрії, що снувала по свідомості багатьох науковців багато років. Такої відзнаки Сергій заслужив після запуску першого супутника 4 жовтня 1957 року. Згодом, за допомогою розробок Корольова, вдалося зробити фотографію зворотної сторони Місяця, що вразило увесь світ. Та ніхто не дізнався, хто стоїть за цими видатними досягненнями. На прохання відомого британського вченого Бернанда Лоуелла (під час візиту до СРСР) познайомити його з керівником космічної програми, йому представили В. Келдиша, і сказали, що Корольов – це лише псевдонім одного з академіків.

У 1957 році до Академії наук СРСР звернувся Нобелівський комітет з проханням надати три кандидатури на здобуття славнозвісної премії. Зважаючи на всі здобутки Сергія Павловича, на те, що він проклав людству дорогу в космос, у нього були всі шанси отримати тогорічну винагороду. Проте, М. Хрущов розпорядився відповісти, що Головним Конструктором є радянський народ, а не Сергєєв.

Корольов більшість своєї професійної кар'єри був засекреченим вченим. А причиною тому було те, що влада СРСР боялася, що країни Заходу переманять, вкрадуть його або взагалі заберуть життя у такого виняткового винахідника. Все це дуже сильно вплинуло на самого вченого. Роки ув'язнення, постійне перебування у тіні, неможливість визнання його досягнень світом погіршило його моральне та фізичне самопочуття. Лікарі встановили неправильний діагноз, а справжній недуг - велику пухлину, виявили занадто пізно, тому консиліум лікарів на чолі з міністром охорони здоров'я Б. Петровським не зміг врятувати Корольова. Лише після його смерті світ дізнався справжнє ім'я генія, автора численних розробок. Важко усвідомлювати, що весь світ вітав владну верхівку, а не Сергія, який цього так заслужив.

На честь Корольова названо багато вулиць, музеї, інститут, судна, та навіть астероїд. Сергій Павлович отримав своє визнання, та, на жаль, не побачив цього.

Фозілов Рустам

Студент 1-го курсу 8-ої групи факультету економіки, менеджменту та психології, член Ради студентського самоврядування факультету.

Формування УПА було важливою ланкою на шляху незалежності України

Кожна людина має знати історію, адже без минулого немає майбутнього. В статті ви дізнаєтесь, як утворилась УПА, її ціль, бойову тактику, та багато цікавої інформації, яку ви могли не знати, але яка є важливою для загального розвитку.

Ключові слова: *УПА, Роман Шухевич, боротьба.*

Everybody needs to know history, because there is no future without past. After reading the article you will know how UIA (Ukrainian Insurgent Army) was created, it's aim, military tactics and lot of different information which you might not know but which is important for human general development

Keywords: *UPA, Roman Shuhevich, struggle.*

Історію ж бо пишуть на столі,
Ми ж пишем кров'ю на своїй землі.
Л. Костенко

Друга Світова Війна принесла Україні багато поневірянь та горя. Народ був замучений голодом, розбитий та деморалізований. Спочатку радянською владою, а пізніше — німецькою.

З більшої частини України, яку окупували німці, 20 серпня 1941 р. був створений Рейхскомісаріат України. Він охоплював Волинь, Полісся, Правобережжя, частину Полтавщини і Запорожжя. Там був введений жорстокий окупаційний режим.

З економічного боку Україну було перетворено в німецьку колонію, яка мала бути джерелом сировини та безкоштовної робочої сили. Вже в 1941 р. українському селянству було встановлено примусову здачу хліба, що призвело в ряді районів до голоду.

Але незважаючи на такі жорсткі умови, в Україні не згасли цетри спротиву і вже у 1942 р. була створена Українська повстанська армія, яка мала на меті боротися за незалежність України.

Дехто скаже , що УПА існувала і під час національно-визвольних змагань на початку 1920-х років. І це абсолютна правда. Дійсно, як свідчить наказ генерал-хорунжого Армії УНР Юрія Тютюнника від 23 жовтня 1921 року та звернення Головного Повстанського Командування «Громадяни України» від 25 жовтня цього ж року, військово формування, що здійснило рейд в Україну з території Польщі у листопаді 1921 року, називалося Повстанчою Армією.

Але саме під час Другої Світової Війни УПА досягла свого найбільшого поширення серед українського народу. У зв'язку з великою територією впливу УПА розділилася на кілька груп: УПА-Північ, УПА-Захід, УПА-Південь, УПА-Схід. Загальну координацію дій здійснювало Головне командування УПА з Головним військовим штабом, який очолив Роман Шухевич. Восени 1943 р. командування УПА прийняло рішення створити посаду Головного командира УПА, яким і став Р. Шухевич під псевдонімом Тарас Чупринка. На початку 1944 р. УПА, за приблизними даними, нараховувала 100 тис. членів.

Основною бойовою (тактичною) одиницею УПА була сотня (рота). За статутом у сотні налічувалося 136 бійців, але фактично її чисельність становила 130-200 осіб. Сотня мала по три ноти (поділялася на три рої). Декілька сотень (4-5) становили курінь (батальйон). Групи куренів утворювали загони (полки). Усі військові одиниці становили групу (дивізію) з різною чисельністю - від 12 до 36 сотень. Окрім бойових одиниць, в УПА при кожній сотні існували інтендантська група, санітарна група, розвідка та польова жандармерія, зв'язок.

Тактика УПА впродовж війни зазнавала змін. Так, після Сталінградської битви, зрозумівши, що Гітлера буде розбито, Провід ОУН вже не мав наміру воювати з німцями і готувався до повернення в Україну сталінської влади. Попри те, що загони на місцях вели численні бої з німцями, що грабували українські села і зганяли людей для відправки в Німеччину, основною діяльністю для УПА стала боротьба проти радянських партизанів, загони яких Український штаб партизанського руху спеціально перекидав у західні області з інших регіонів республіки. Звичайно, протистояти такій могутній як технічно, так і чисельно Червоній армії, УПА було не під силу. Після кількох успішних боїв з регулярними частинами радянських військ, було прийнято єдино можливу партизанську тактику. А це зумовило реорганізацію УПА.

Український національно-визвольний рух на заході республіки набрав масштабів громадянської війни. Як і будь-яка громадянська війна, боротьба точилася часто у найжорстокіших умовах.

Але цей рух був спрямований на те, щоб Україна знову була квітучою, вільною та незалежною. І дуже жаль, що у той час, як і у сьогоденній такі природні для кожного народу права треба відстоювати кров'ю .

Чуркіна Тетяна

студентка 1-го курсу магістратури факультету обліку, аудиту та інформаційних систем, координатор клубу “Лука Пачолі” Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених.

Національна бібліотека України для дітей: від традицій до інновацій

Стаття присвячена діяльності та досягненням Національної бібліотеки для дітей з нагоди 50-ї річниці її діяльності. В статті наведена коротка історична довідка щодо створення бібліотеки та основні напрями її діяльності.

The article is devoted to the activities and achievements of the National Library for children on the occasion of the 50th anniversary of its activity. The article provides a brief historical background on the establishment of the library and the main directions of its activity.

Ключові слова: *бібліотека, книга, знання, діти, освіта, література.*

Однією з істин моєї педагогічної віри є безмежна віра у виховну силу книжки. Розумна, натхненна книжка нерідко вирішує долю людини
В. Сухомлинський

Наш час ставить нові вимоги до сучасної людини, серед яких важливе місце займає інформаційна грамотність та інформаційна культура, прагнення до оволодіння якими слід прищеплювати з дитинства. А що ж допоможе у цьому більше, ніж книга?

Протягом багатьох віків педагогічна думка вела науковий пошук шляхів і методів залучення підростаючого покоління до світу книжкової культури з метою виховання цілісної, гармонійно розвиненої особистості. Паралельно закладалась і педагогіка дитячого читання, система наукового знання про виховну спрямованість літератури для дітей і юнацтва.

Соціокультурним інститутом виховання і духовного розвитку особистості, який зобов'язаний забезпечувати дотримання прав дитини, зараз виступають дитячі бібліотеки.

Національна бібліотека України для дітей - головна дитяча книгозбірня України. Вона є національним книгосховищем дитячої літератури, науковим, довідково-

бібліографічним, інформаційним і консультаційним центром для спеціалізованих дитячих, шкільних і сільських бібліотек, що обслуговують дітей. Заснована у 1967 році за постановою Ради Міністрів Української РСР «Про створення Державної республіканської бібліотеки для дітей» як єдиного організаційно-методичного центру по керівництву бібліотеками, що обслуговують дітей. З 1993 р. – Державна бібліотека України для дітей, у 2003 р. отримала статус Національної.

Бібліотека однією з перших в Україні почала впроваджувати інформаційні технології: від 1993 року працівники ведуть електронний каталог, а з 1999 – почав свою роботу офіційний сайт бібліотеки.

Окрім цього, бібліотека веде ще декілька інтернет-проектів: Віртуальний музей рідкісних і цінних книг, «Краща література юним читачам» (КЛЮЧ), сайти «Рукавичка» (для дітей віком 7–10 років), «Сім природних чудес України» (заочний краєзнавчо-туристичний похід для дітей віком 12–15 років) та низку блогів.

Сукупний фонд бібліотеки становить понад півмільйона примірників книг, журналів, грамзаписів, дисків, діа- та кінофільмів. Зокрема, тут зберігається фонд обов'язкового примірника. Унікальною є колекція рідкісних і цінних видань: понад 15 тисяч книг та журналів ХІХ – першої половини ХХ століття для дітей.

Бібліотека здійснює широку соціокультурну діяльність, спільно з різними установами та організаціями ініціює проведення всеукраїнських заходів, серед яких Всеукраїнський тиждень дитячого читання, конкурс «Найкращий читач України», національний проект «Україна читає дітям» та ін.; організовує зустрічі з письменниками, діячами культури і мистецтва та презентації їхньої творчості; проводить змістовні, цікаві культурно-масові, театралізовані заходи, літературні вечори, читацькі диспути, мистецькі уроки, години духовності. Вона є центром організації дозвілля дітей м. Києва. В ній функціонують низка безкоштовних читацьких об'єднань та клубів за інтересами: музично-драматичний театр-студія "Вподобайка", драматична студія "Мрія", майстерня цікавих знайомств «Автограф», мистецький салон "Видатні постаті Києва", гуртки «Biblio-Art майстерня», «Перлінка», «Joyful English» тощо.

У бібліотеці ведеться значна видавнича робота: готуються рекомендаційні та інформаційні бібліографічні посібники, методичні матеріали; у 2015 р. був започаткований науково-популярний журнал «Бібліотека у форматі Д°», з 2001 до 2013 року виходив щоквартальний науково-методичний журнал «Світ дитячих бібліотек».

У 1978 році бібліотека переїхала у нове приміщення, збудоване на житловому масиві "Нивки" (вул. Баумана, 60) за оригінальним проектом головного архітектора М.П.Будиловського і архітектора І.А.Цейтліної. Зовні бібліотека справляє враження розгорнутої книжки, прикрашеної фігурними кованими металевими решітками з зображеннями різних рослин і тварин. Завдяки такому оформленню вона нагадує старовинний замок. Автори проекту прагнули, щоб усе, що оточувало дітей у бібліотеці, допомагало їм розслабитися після занять у школі, спокійно почитати книгу чи подивитися фільм, прослухати платівку чи сісти за музичний інструмент. Тож до послуг читачів мали бути не лише читальні зали та абонементи, але й кімнати для індивідуального і групового прослуховування музики, відеосалон, кімната казок, актовий та комп'ютерний зали. Відповідає задуму - створити справжній "храм книги" - і внутрішнє оздоблення бібліотеки.

Над її оформленням працювали відомі українські митці: витвори з кераміки (панно "Першодрукарі", кімнату казок, дивовижні квіти у вестибюлі) створила Ольга Рапай; металеві кованки і кольоровий вітраж - Олександр Миловзоров, гобелен ручного ткацтва - Світлана та Євгенія Кравченко, бронзову скульптуру хлопчика з книжкою - Борис Довгань. Він також є автором і арки при вході у бібліотеку - своєрідної галереї письменників, серед яких Гомер, В.Шекспір, П.Тичина, М.Гоголь, Т.Шевченко, Леся Українка, О.Пушкін, В.Маяковський, А.Гайдар.

Надзвичайно цікавою творчою знахідкою є виконане з шамоту панно на зовнішній стіні кімнати казок, де зображено різноманітних героїв народних і літературних казок. При будівництві були використані найкращі оздоблювальні матеріали: з Вірменії надійшли рожеві плитки для оздоблення стін, з Узбекистану - мармур. Єреванські майстри виготовили вітражі для вікон, а прикарпатські меблярі змайстрували читацькі столики спеціальної конструкції, стелажі та книжкові вітрини; чудовий паркет було отримано з міста Ківерці Волинської області.

В наш час жодна освічена людина, не може оминати бібліотеку (дитячу, шкільну, районну, міську, університетську) не ставши її користувачем. Сьогодні це невичерпна скарбниця, життєдайне джерело, яке забезпечує неперервний духовний розвиток нашого суспільства, це та інфраструктура, на якій базується система освіти, естетичне та етичне виховання, наукова та технічна інформація, формується культурно-інформаційний простір країни, реалізуються права громадян на всебічний розвиток особистості, гарантовані Конституцією України.

Шерстюк Олексій

студент 4-го курсу 6-ої групи факультету обліку, аудиту та інформаційних систем, заступник голови Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених, координатор науково-дослідного клубу “Контролер-аналітик”.

Ніхто, крім нас. Ніколи як не зараз.

Стаття присвячена 99 річниці бою під Крутами. В статті описано історію та значення цієї трагічної і водночас героїчної сторінки в історії становлення української Нації.

The article is devoted to the 99 anniversary of the battle of Kruty. The article describes the history and significance of the tragic and yet heroic page in the history of the Ukrainian Nation

Ключові слова: *Крути, герої, боротьба за незалежність, історія, українська Нація, УНР, Центральна рада.*

«Життя можливе тому, що люди існують завдяки безумству»
Габріель Бруне

Саме таким безумством запалали кілька сотень бійців Студентської сотні Січових Стрільців, кадетів Першої Української юнацької (юнкерської) школи ім. Богдана Хмельницького, студентів, гімназистів та школярів київських навчальних закладів, які без зайвих вагань кинули виклик долі в боротьбі за ідею незалежності Батьківщини.

Бо чи не безумством є свідомо іти назустріч ворогу, знаючи напевно, що перемогти неможливо? Чи не безумство вмирати, рятуючи Честь своєї Нації і бути прикладом для майбутніх поколінь таких же безумців, які будуть в найважчі часи для свого народу «без надії сподіватись» і боротись до останнього подиху за ці сподівання?

Невже вони не хотіли жити так, як жили мільйони їхніх співвітчизників? Невже вони не хотіли вчитись, щоб в майбутньому будувати щойно проголошену рідну державу? Звісно, що так. Але в ту зиму 1918 року майбутні Крутянці відчували щось значно більше, щось значно вище, те, що їхні товариші не були в силах збагнути. Вони мали волю. Волю до перемоги, волю до боротьби. Вони відчували те, що, можливо, відчували герої стародавніх Термопілів або пізніше – оборонці іспанського Альказару. Вони відчували поклик віків, своє призначення – підняти цілу націю на боротьбу з північним ворогом – зробити те, що політичний провід не зміг за кілька років. Вони знали, що Крути – перша після Полтави битва з Москвою, що за ними немає українських армій, що вони не зможуть здобути перемогу над ворогом. Але

вони знали, що для поневоленої століттями Нації їхня пожертва необхідна, щоб сколихнути кров і запалити душу її провідників та всього українського народу.

Вони це усвідомили 22 січня 1918 року, коли Центральна Рада Української Народної Республіки прийняла IV універсал, який проголошував незалежність України. «...Та в трудну годину народилась Воля України...» (с)

Ця подія не могла залишитись поза увагою Москви. В тому ж IV універсалі читаємо: «Петроградське правительство народних комісарів виповів війну Україні, щоби повернути вільну Українську Республіку під свою владу, і посилає на наші землі свої війська – червону гвардію більшовиків».

І справді, в той час перетворена Московсько-більшовицька імперія намагалась втримати під своєю владою ті землі, які здобували незалежність на хвилі національних революцій.

Крім того, прийняття IV універсалу мало важливий вплив на міжнародній арені, адже, саме в цей час велися мирові переговори в Бересті між країнами Четвертого союзу та Російською імперією, і, з проголошенням незалежності УНР, вона стала повноправним учасником переговорів, послабивши позиції Російської імперії.

Саме тому для більшовиків було важливим якомога швидше захопити столицю молодого держави – Київ, щоб не допустити визнання незалежності УНР на міжнародному рівні.

Керував більшовицькими військами Муравйов Михайло Артемович (на фото). Безпосередньо перед боєм 28 січня 1918 року за даними української розвідки під його командуванням було 3000 червоноармійців, 1500 матросів балтійського флоту, два бронепотяги та гаубична батарея.

Аверкій Гончаренко, командуючий боєм під Крутами.

З боку УНР під командуванням Аверкія Гончаренка у битві взяло участь 300 бійців Студентської сотні, 250 бійців четвертої сотні Першої Української військової школи та 40 гайдамаків. Крім цього, на озброєнні було 16 кулеметів та саморобний бронепотяги у вигляді артилерійської гармати на рухомій платформі.

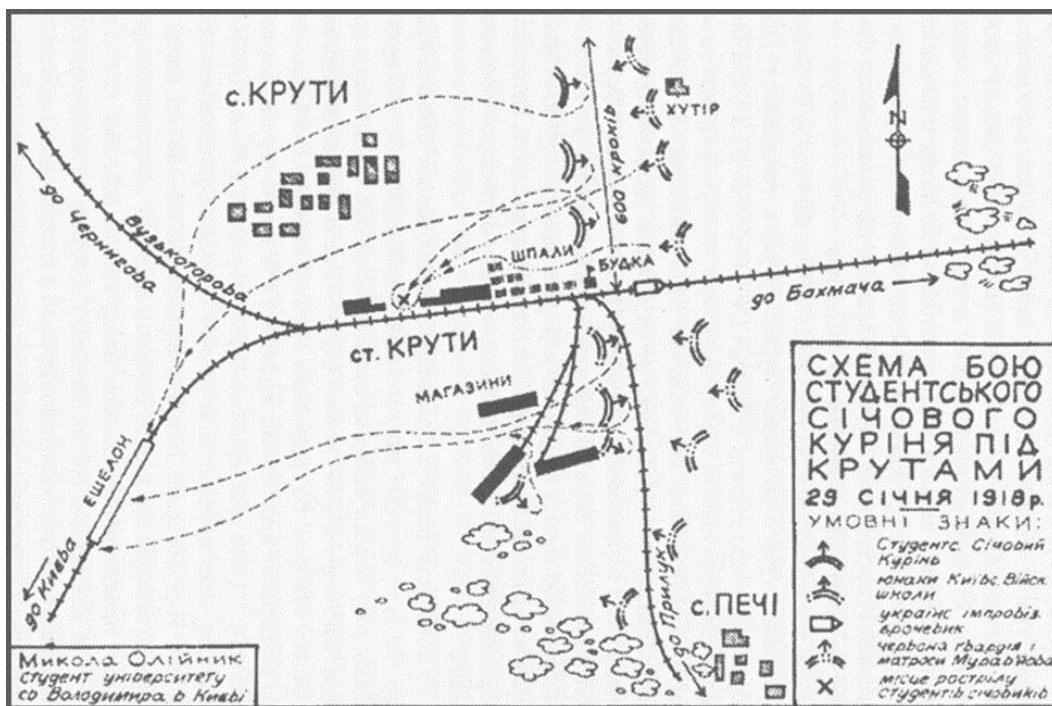
Таким чином майже 600 українських захисників, переважна більшість з яких мали 16-18 років і вперше в житті тримали в руках гвинтівку, протистояли 4500 добре озброєних і досвідчених солдатів.

27 січня 1918 року щойно сформовані студентські загони завантажились на поїзд і вирушили в напрямку Крут. Найкраще настрої, які тоді панували в столиці передають слова одного з січовиків-добровольців: «Посадка відбувалася цілком спокійно, якщо не рахувати того, що в останню хвилину прибігла до потягу пані Лука-

севич (дружина небіжчика Є. Лукаевича) шукати свого сина Левка, тоді учня 6-ї класи, який "нелегально" вступив до куреня. Бідна мати гірко плакала, вмовляючи сина лишитися, але, звичайно, безуспішно.

Спокійніше вела себе сестра іншого шестикласника Соколовського. Ледве стримуючи сльози, хрестила брата і всіх від'їжджаючих... Молоденький Соколовський весело заспокоював сестру, не передчуваючи, що за пару днів лежатиме на станційній платформі з пробитою московським багнетом головою. Під спів "Ще не вмерла України" ешелон рушив на північ".

Протягом ночі з 27 на 28 січня українські бійці облаштували свої позиції на станції Крути, а сотник Лощенко разом з кількома бійцями на імпровізованому бронепотязі періодично пострілювали по ворожих позиціях.

Вранці 29 січня сталася особлива подія. Через станцію в напрямі до ворога рухався потяг, в якому було 2000 роззброєних солдатів. Українські стрільці спершу хотіли їх затримати і завернути назад до Києва, однак старшини, потураючи гаслам, які закликають ставити людство понад націю, наказали їх безперешкодно пропустити «безборонний люд» в напрямку ворога. Таким чином, вони добровільно збільшили чисельність ворожих лав до 6500 осіб.

Наступ більшовиків почався біля 9:00. Спершу наступали невеликі групи на лівий фланг українських позицій за підтримки артилерії, яка стріляла потужно, але неприцільно.

Про головний наступ зі слів часника бою:

«Мені видно було три чорні густі лави матросів, які пішли в наступ. Спішилася сотня... Затріскотіли скоростріли, рушниці... Видно було, як падали на сніг чорні постаті матросів. Присувалися вони все ближче і ближче. У нас уже було багато ранених і сотня відходила до окопів, де були розміщені до бою всі наші сили і чекали з напруженням рішучого моменту... А він наближався. Ряди сірих і чорних постатей ішли у весь зріст. З окопів затріскотіли до сорока наших скорострілів, рушниці трьох сотень юнаків та частини Студентського куреня.

Падали вояки, за ними йшли нові, знову падали і знову йшли, одні за другими... Наші окопи, станція і потяги засипалися ворожими стрільнами і кулями, але кріп-ко трималися наші... Але грізні вістки: «Нема набоїв», «Псуються скоростріли» пролетіли по окопах. Тут чорні постаті знялися, крики «Ура!», «Слава!» Все перемішалось... Стрільяли один одного... Облилися кров'ю багнетти... Але вдсятеро більше ворогів перемогли. Почався швидкий, вже неорганізований відступ до потягів, а більшовики з криком «Ура!» кинулися до станції, яку охороняли 50 студентів, переважно ті, що не вміли стріляти...»

В цей час командування передало наказ «відступати», але Студентська сотня, яка обороняла лівий фланг, з останніх сил кинулася в контратаку, і, не знаючи, що правий фланг відступив, потрапила в оточення.

Лише частина студентської сотні врятувалась – та, що була з самого краю флангу і встигла відступити зі станції. Решта намагались пробитись до своїх, але їм це не вдалось. 35 бійців потрапило у полон, а інші були вбиті.

Перед стратою Андрій Соколовський, якому на той час було лише 14 років, почав співати «Ще не вмерла України», його підхопили всі інші і в цей момент були заколоті багнетами.

Після бою залишки вояків відступали до Києва, знищуючи на своєму шляху всі мости та залізничні станції, таким чином намагаючись затримати подальше просування ворога.

19 березня 1918 року було вирішено урочисто перепоховати полеглих студентів на Аскольдовій могилі в Києві. Тіла 28 вояків-студентів було перевезено до місця, де відбулася громадська жалоба і поховання.

Вони програли в битві, але виконали свою історичну місію і не побоялись зустрітись поглядом зі смертю.

Саме завдяки героїзму цих юнаків 9 лютого 1918 року між країнами Четвертого союзу та Українською Народною Республікою підписано мирний договір, що фактично означало визнання незалежності УНР на міжнародному рівні.

Однак найважливіше значення бою під Крутами в іншому. Вони змогли відновити вікову традицію визвольних змагань української Нації. Вони стали символом боротьби і прикладом мужності для багатьох наступних поколінь. Вони дали нам живий приклад для наслідування, який запалює душу і розум. Ми маємо Крути. Крути, які жертівністю перевищують Тернопіли, адже тоді це були вишколені вояки, а у нас – юнаки, учні і студенти, які вперше в житті опинились перед обличчям смерті. І вони вистояли. До останнього подиху, віддаючи останні краплі крові своїй рідній землі.

Вже пройшло майже 100 років від того морозного січневого дня, коли кращі сини України з гідністю зустріли північного ворога. Протягом цього часу по їхнім слідам пройшло не одне покоління – бійці Карпатської України, УПА, дисиденти та багато інших невідомих героїв, які просякнуті вольовим романтизмом і готові покласти життя за Ідею незалежності своєї Батьківщини навіть в найбільш безнадійні часи.

Нарешті, сьогодні, ми маємо того ж ворога і ту ж війну. Останні три роки ми маємо сучасні Крути і сучасних Крутянців, які, жертвуючи собою, захищають Честь своєї Нації перед обличчям смерті. І ми зобов'язані кожного дня і кожної години боротися, адже найкраще вшанування пам'яті полеглих Героїв – це зробити так, щоб їхня смерть не була даремною.

Тому пам'ятайте кредо, яке передають нам наші янголи-крутянці, повстанці-захисники та небесні батальйони: НІХТО КРІМ НАС. НІКОЛИ ЯК НЕ ЗАРАЗ.

Слава Нації! Смерть Ворогам!

Список встановлених учасників бою під Крутами. Вічна слава Героям!

1-ша Київська юнацька школа ім.

Б.Хмельницького, старшини й вояки

Гайдамацького кошу:

1. Блаватний
2. Богаєвський Микола
3. Боженко Северин
4. Бурко Демид
5. Винник Федір
6. Аверкій Гончаренко
7. Горошко
8. Горячко Сергій
9. Данилюк Матвій
10. Дзюблик Василь
11. Дудка Г.
12. Ємець
13. Заїка Іван
14. Заквалинський
15. Захарченко Д.
16. Кушнір Іван
17. Кушнір Михайло
18. Лавренко Михайло
19. Лисогір Семен
20. Семен Лощенко
21. Лукович (Лякович) Л.
22. Магальяс Святослав (Степан)
23. Матвієнко Степан
24. Матюха Ілія
25. Михайлик Михайло
26. Могила Семен Андрійович
27. Монкевич Борис
28. Недада (Недава)
29. Носенко Дем'ян
30. Одинець Гаврило
31. Олексієнко (Поржи-Олексієнко)П.
32. Пасічник
33. Роєнко С.
34. Самійленко Степан
35. Седлецький Гнат
36. Семець Василь

37. Семирозум Модест
38. С-ко Б.
39. Стеценко Панас
40. Осип Твердовський
41. Тимченко Федір
42. Уманець В.
43. Цап Степан
44. Чорпіта
45. Шарий Іван
46. Шевченко Леонтій
47. Шкода Петро (Колтів, Золочівщина)
48. Ярців (Ярцев) Микола
49. Світенко Кость

Помічний студентський курінь Січових Стрільців був сформований зі студентів Київського університету Св. Володимира та Народного університету:

1. Андріїв
2. Бабій
3. Божинський-Божко Микола Васильович
4. Борозенко-Конончук Олександр Євстафійович
5. Буткевич Леонід
6. Вороний Юрій
7. Гайдовський-Потапович Лесь
8. Головащук Кирило
9. Гончаренко Федір
10. Грущенко Антін
11. Грущенко Олекса
12. Грущенко Олександр (рідні брати)
13. Гуленко Микола
14. Дикий Андрій
15. Діятелович Феодосій
16. Дмитренко Василь
17. Дмитренко Лука
18. Довгаль Свирпа
19. Залізник Володимир

20. Кирик В.
21. Коломийченко Василь
22. Коломієць
23. Компанієць
24. Король С.
25. Кошман
26. Крамаренко Петро
27. Курик Сидор
28. Лебідь Микола (?)
29. Лизогуб Микола
30. Любенець Павло
31. Наумович Володимир Миколайович
32. Нітенко Микола
33. Омельченко Оверко
34. Отамановський Валентин
35. Пірук
36. Пітенко Микола
37. Полуботко Георгій
38. Попович Олександр (Олелько)
39. Пурик-Пуриченко Сидір (Ізідор)
40. Сірик Василь
41. Стемпковський Ігор
42. Туркевич Віктор
43. Фарфал
44. Чижів Микола
45. Шерстюк Олександр
46. Шульгин Володимир
47. Спрінчінат Крисантій Якович

20. Онишкевич (Рудки на Самбірщині)
21. Піпський Григорій (Нижанковичі, Старосамбірщина)
22. Соколовський Андрій
23. Сорокевич Іван
24. Сушницький Онуфрій
25. Тарнавський Євген
26. Цимбал Віктор (?)
27. Сорокевич Іван

Лікарі:

1. Бочаров

Медичні сестри:

2. Дубівна Клавдія
3. Мельник Леся

Також в бою брали участь:

1. Тригуб Юхим Демидович
2. Євген Мельник
3. Євтимович Сергій
4. Тригуб Юхим Демидович
5. Антоняк Іван,
6. Юричко Степан,
7. Яцків
8. Михайло Курило,
9. М. Гринник
10. Янов Микола

Гімназисти 2-ї Київської української гімназії ім. Кирило-Мефодіївського братства та учні інших київських гімназій і середніх навчальних закладів:

1. Баталін Михайло
2. Бліхарський Володимир (Жовква)
3. Бутович Микола
4. Витвицький Володимир
5. Витвицький Іван
6. Гайдовський-Потапович Лесь
7. Ганкевич Микола Георгійович
8. Гіба Юліян
9. Гнаткевич Василь
10. Дубницький Юрій
11. Золотарчук Микола
12. Карван Іван
13. Карван Костянтин
14. Кольченко Павло
15. Корпан Микола
16. Левченко Юрко
17. Лоський Ігор
18. Лукасевич Левко
19. Мисан

Яремич Валентин

студент 3-го курсу 7-ої групи факультету обліку, аудиту та інформаційних систем, Голова інформаційного сектору, координатор клубу ProgramClub.

Бабич Євгенія

студентка 1-го курсу 8м групи факультету торгівлі та маркетингу, заступник голови Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених.

Ближче до зірок разом із першим космонавтом України – Леонідом Каденюком

Стаття присвячена неосяжним просторам Всесвіту, космічним польотам та першому космонавту незалежної України – Леоніду Костянтиновичу Каденюку. В статті наведені історичні та цікаві факти щодо космічної діяльності, спогади та неперевершені результати україно-американської спільної праці.

The article is devoted to the vast expanses of the universe, space flights and first astronaut of independent Ukraine – Leonid Konstantinovich Kadeniuk. The article presented the history and interesting facts about space, memories and incredible results of joint work Ukraine and USA.

Ключові слова: наука, дослідження, історія, космос, Україна, США.

З'явилося напівфантастичне припущення про те, що людина все-таки створена космосом, і цей стан записано на генному рівні у кожного з нас.

Л.К. Каденюк

19 листопада 2017 року виповнюється 20 років з моменту польоту в космос першого космонавта незалежної України Леоніда Каденюка. Цей політ став можливим завдяки домовленостям президентів України і США — Леоніда Кучми та Білла Клінтона.

Льотчик-випробувач, генерал-майор ВПС України, Герой України, кандидат технічних наук та член МФКО, і це ще не всі почесні звання та нагороди, які має видатний Леонід Костянтинович, і навіть через 20 років космонавт пам'ятає та охоче ділиться своїми відчуттями та враженнями від неймовірного простору космосу.

Євгенія Бабич: Добрий день, Леоніде Костянтиновичу! У Вас брали велику кількість інтерв'ю і завжди задавали питання, про те, чому ви вирішили стати космонавтом. Ми – покоління нових інформаційних технологій та зовсім не знайомі із

популярною на той час ерою космонавтики. Тому і виникає питання: чому саме космос? Можливо Ви хотіли опинитися ближче до зірок?

Леонід Каденюк: Людина за своєю сутністю не завжди може пояснити чому їй подобається те чи інше. Дитинство мого покоління співпало з космічною ерою. В той час всі мої ровесники, і я в тому числі, мріяли стати космонавтами. Це дійсно дуже цікава та перспективна професія. І зараз, і в майбутньому завжди буде перспективною та актуальною.

Євгенія Бабич: Також, мені відомо, що у свій політ Ви взяли із собою 3 українських прапори та «Кобзар» Т.Г.Шевченка. Це правда?

Леонід Каденюк: Так, в політ дозволялося взяти декілька видів речей – офіційні та особисті. Вони були обмежені по вазі і за розмірами. Крім цього на кораблі прозвучав гімн України. Перед польотом фахівці Центру польотів спитали кожного члена екіпажу про музичний супровід «пробудки», який мав би лунати о сьомій ранку за Хьюстонским часом. Щоб не включали якусь музику, наприклад, звичайного будильника, я подумав, а чому б не гімн України?

Звичайно ж взяв 3 прапора України та «Кобзар» Шевченка. До речі, наскільки мені відомо, «Кобзар» - перша книга в друкованому варіанті, яка побувала в космосі. Це теж якось символічно. Також брав герб Києва, герб Чернівців – місто, де я народився, фотографію Сергія Корольова, свого друга Леоніда Іванова, який загинув на випробувальному літаку, - він був моїм хорошим другом, і я подумав, нехай він таким чином побуває у космосі.

Євгенія Бабич: Це дуже гідний вчинок. А чому Ви брали фотографію інженера-конструктора Сергія Корольова?

Леонід Каденюк: Сергій Кольоров – українець, прабатько нашої космонавтики. Павел Романович Попович (прим. льотчик-космонавт СРСР) казав, як Сергій часто просив Поповича: «Давайте порозмовляємо українською мовою». Тому я вирішив для себе, що він також має опинитися в космосі.

Євгенія Бабич: Чи є у космонавтів прикмети?

Леонід Каденюк: Я думаю, що є. У кожної людини свої. Коли людина ділиться прикметами – вони втрачають свій сенс і тому про прикмети я говорити не буду. (Посміхається) Ось я особисто дотримуюсь такої: якщо йти по вулиці, а дорогу перейшов чорний кіт – я тримаюся за гудзик. Раптом допоможе! (сміється)

Євгенія Бабич: Ви, напевно, дивитесь сучасні фільми про космос та галактичний простір. Скажіть, – це реальність чи графіка?

Леонід Каденюк: Фільм – це художній твір. В ньому присутні якісь домисли, неточності. Наприклад, фільм «Армагеддон», Ви напевно знаєте, дуже цікавий. У цьому фільмі багато домислів, адже ми, космонавти, з більшою повагою ставилися один до одного, ніж зображено там. (сміється)

До речі, цей фільм знімався в мене на очах. Наша «Колумбія» (прим. корабель, на якому був здійснений перший політ) була живою декорацією цього фільму. Ми приїхали на чергове тренування. Раптом побачили табір навколо. Як виявилось, це приїхав Голлівуд. Але коли вони дізналися, що приїхав екіпаж, що стартує буквально через декілька днів в космос, вони припинили зйомки та організували круглий стіл. Ми дуже добре поспілкувалися. (посміхається)

Євгенія Бабич: Це дуже цікаво! Останнє запитання: Ваші відчуття в космосі? Яке воно – відчуття невагомості?

Леонід Каденюк: Ви знаєте, це неможливо описати двома словами. Наразі я написав книгу, де намагався викласти всі ті відчуття та враження від польоту. Відповісти досить складно, навіть, неможливо. Найвражаюче – це стан невагомості, вид з космосу та самого космосу.

Можливо не всі знають, що основною метою польоту в космос було проведення спільного українсько-американського біологічного експерименту з трьома видами рослин: Брасика Рапа, соя і мох. Головне – це дослідження впливу невагомості на розвиток рослин в космосі. Досліджувався такий процес, як процес фотосинтезу, завдяки якому існує життя на Землі. Результати цих експериментів дуже важливі і для технології вирощування рослин на Землі.

Рослини, які побували в космосі, були поділені між українськими та американськими вченими. Частина рослин залишилася в США, а частина була доставлена в Київ. Протягом двох років велися дослідження зразків рослин, які побували в космосі. Частина з них заморожувалася в космосі в морозильній камері, частина фіксувалася спеціальним хімічним розчином. Це виконувалося для фіксації стану рослин на момент заморозки або хімічної фіксації.

Під час польоту в космос усвідомлюєш, наскільки людина неправильно живе на своїй планеті, як споживацько до неї відноситься. На красивій планеті повинна бути красиве життя. Тому треба змінити концепцію існування на планеті – змінити ставлення до природи, взаємини між людьми і державами. Вже з дитячого садка вводити культуру дружнього ставлення до природи.

Висловлюємо велику подяку шановному Леоніду Костянтиновичу за пізнавальну розповідь, за щирі посмішки, а також за вагомий внесок у розвиток науки та розвиток приятельських відносини між Україною та США.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

Антоневич Марія, студентка 3-го курсу 5-ої групи факультету обліку, аудиту та інформаційних систем, голова секретаріату Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених, голова Ради студентського самоврядування факультету.

E-mail: *mariia.antonevych@yandex.ua*

Бабич Євгенія, студентка 1-го курсу 8м групи факультету торгівлі та маркетингу, заступник голови Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених.

E-mail: *babich.jenya@yandex.ua*

Біленко Яна, студентка 2-го курсу 11-ої групи факультету економіки, менеджменту та психології, голова відділу по роботі з молодими вченими факультету Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених.

E-mail: *janabilenko@gmail.com*

Білобровка Ігор, студент 4-го курсу 5-ої групи факультету обліку, аудиту та інформаційних систем, голова відділу зв'язків Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених, голова Ради студентського самоврядування факультету протягом 2016-2017 рр.

E-mail: *bilobigor@gmail.com*

Захарченко Валентин, студент 2-го курсу факультету торгівлі та маркетингу, координатор клубу «Start in science» Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених.

E-mail: *produserval3@ukr.net*

Куца Катерина, студентка 4-го курсу 1-ої групи факультету обліку, аудиту та інформаційних систем, голова науково-дослідного відділу Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених.

E-mail: *Katushka_smile@list.ru*

Менайлова Анастасія, студентка 4-го курсу 11-ої групи факультету торгівлі та маркетингу, координатор рекламного клубу “ТРОС” Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених.

E-mail: *nastia_menaylova@gmail.com*

Мисник Галина, студентка 2-го курсу 9-ої групи факультету торгівлі та маркетингу, голова редакційно-видавничого відділу Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених.

E-mail: *galyapion@yandex.ru*

Рибальченко Катерина, аспірантка 1-го курсу факультету міжнародної торгівлі та права, голова відділу зовнішніх зв'язків Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених.

E-mail: *ryb.kateryna@gmail.com*

Рибальченко Марія, студентка 3-го курсу 12-ої групи факультету торгівлі та маркетингу, голова відділу розвитку та модернізації сайту Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених.

E-mail: *ryb.mariia@gmail.com*

Руденко Ігор, студент 2-го курсу 8-ої групи факультету міжнародної торгівлі та права, голова відділу по роботі з молодими вченими факультету Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених.

E-mail: *Faucon000@gmail.com*

Уманців Владислав, студент 2-го курсу 11-ої групи факультету міжнародної торгівлі та права, голова відділу по роботі з молодими вченими університету Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених.

E-mail: *vladonuman@gmail.com*

Фозілов Рустам, студент 1-го курсу 8-ої групи факультету економіки, менеджменту та психології, член Ради студентського самоврядування факультету.

E-mail: *fozilov.rustam1@gmail.com*

Чуркіна Тетяна, студентка 1-го курсу магістратури факультету обліку, аудиту та інформаційних систем, координатор клубу “Лука Пачолі” Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених.

E-mail: *churkinaT@i.ua*

Шерстюк Олексій, студент 4-го курсу 6-ої групи факультету обліку, аудиту та інформаційних систем, заступник голови Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених, координатор науково-дослідного клубу “Контролер-аналітик”.

E-mail: *ol.sherstiuk@gmail.com*

Шпита Олексій, студент 4-го курсу 12-ої групи факультету економіки, менеджменту та психології, голова відділу інновацій Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених, координатор ЕКО-клубу КНТЕУ.

E-mail: *alexeyspyta@gmail.com*

Яремич Валентин, студент 3-го курсу 7-ої групи факультету обліку, аудиту та інформаційних систем, голова інформаційного сектору Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених, координатор клубу ProgramClub.

E-mail: *valik.1@bigmir.net*

Онлайн журнал VIVAT ACADEMIA
ВИПУСК 4. 2017

Статті в онлайн журналі Vivat Academia присвячені пам'ятним датам та ювілеям, які відзначаються у 2017 році, перелік яких затверджений постановою Верховної Ради України від 22 грудня 2016 року № 1807-VIII. Детальніша інформація на сайті Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених Київського національного торговельно-економічного університету.

Редакційна колегія:

- Ю. Баранюк   голова Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених КНТЕУ;
- Є. Бабич   заступник голови Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених КНТЕУ;
- О. Шерстюк   заступник голови Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених КНТЕУ;
- М. Антоневи́ч   голова секретаріату Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених КНТЕУ;
- Г. Мисник   голова редакційно-видавничого сектору Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених КНТЕУ.

Дизайн та комп'ютерна верстка:

- В. Яремич   голова інформаційного сектору Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених КНТЕУ.

Рекомендовано до опублікування та розміщення на сайті засіданням Ради Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених Київського національного торговельно-економічного університету (протокол №5 від 12.05.2017 р.)